

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Haftalık

Sayı: 59 www.ozgurgelecek.net Fiyat: 1 TL 22-28 Ekim 2015

Özgür Gelecek'ten

Katillerin yayın yasağını tanımıyoruz!

Ankara'da katledilen 100'ün üzerinde can... T. Kürdistanı'nda devam eden katliamlar serisi.... "İstifa edecek misiniz?" sorusuna gülerek cevap veren bakanlar, her "olay"ın ardından istifa etmeyeceğini belirten milletvekilleri, DAİŞ ile anlayışlarının 360 derecede buluştuğunu itiraf eden başbakanı ve tren garı hasar gördü diye üzülen cumhurbaşkanı... Geride bıraktığımız günler bu şekilde geçerken Ankara Katliamı'na getirilen yayın yasağı ise bu söylemleri tamamladı. Katliamlarının üzerini örtmek için elinden gelen ne varsa ardına koymayan devlet, bir kez daha yayın yasağı ile özgür basını susturabileceğini düşünme gafletine düştü.

Ancak bu gaflet alması gereken cevabı aldı ve almaya devam ediyor. Gerçeklerinin halka yansımasını görmekten korkanlara yanıtımızı gerek haber sitemiz gerek gazetemiz üzerinden vermeye devam ediyoruz.

Bu yayın yasağına karşı gazetemizin büyük bir bölümünü Ankara'daki tanıklıklarımıza, cenazelerimize, halkın öfkesinin sokaklara döküldüğü eylemlere, konuyla ilgili makale ve yazılara ayırdık.

Böylesi bir süreçte, gerçekleri anlamak için yazmanın, fotoğraflamanın öneminin farkındayız. Bu nedenle yayın yasağını hiçbir zaman tanımadık-tanımayacağız!

HESAP SORMAK İÇİN; ÖRGÜTLENİN!

S/08

Katliamlarınızın üstünü örtemezsiniz!

S/09

Çiçeklerimizi kopardınız ama,

10 Ekim gününden beri acılarımızı paylaşıyoruz-ortaklaştırıyoruz. TC-DAİŞ işbirliğinde gerçekleştirilen bu katliamda, yitirdiğimiz 100'ün üzerinde insan, yüzlerce yaralı acımızın yanısıra öfkemizi de büyüttü ve biliyoruz ki bu öfke kolay kolay geçmeyecek. Bırakalım geçmesin! Hesap sorma bilincimizi besleyen bu duygu, acımızı, üzüntümüzü yensin; Ankara'da katledilenlerin mitinge giderken heybelerine koydukları umut hep yanımızda olsun. Evet, artık kaybettiklerimizin ardından onların eşit, özgür, sömürüsüz bir dünyaya olan özlemleri ve umutlarını kuşanma vakti!

Filistinli direnişçi Leila Khaled'in sözleriyle, çiçeklerimizi koparanlara inat,düşmanın kalelerini sarsmaya devam edeceğiz! Ve o bahar, yıkılmaz sandıkları kalelerinin yıkılması ile gelecek!

Baharın gelişini engelleyemeyeceksiniz!

Gündem

#UnutmuyoruzBuradayız KATİLİ TANIYORUZ!

S/03

Göğün Yarısı

Gündemin en sıcak yoğunluğunda örgüt olmaya çalışmak-2

S/07

Ankara'dan izlenim

Ölmeyenlerin Utandığı Bir ülkede; Acılar Ancak Hesap Sorulduğunda Yatışır!

S/12

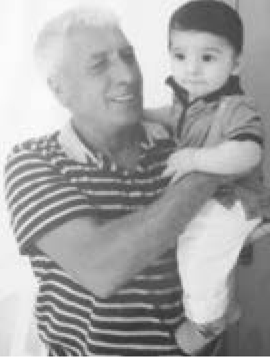
Suzan mezarı başında anıldı

Kartal: Ankara'da katledilen **Tekin Aslan**'ın cenazesi 12 Ekim günü Tuzla Aydınlı'da, binlerin katılımıyla sonsuzluğa uğurlandı. Cenaze töreninin ardından 4 yıl önce aynı gün hayatını kaybeden İşçi Köylü Kartal Temsilcisi **Suzan Zengin**'in mezarı ziyaret edildi.

Sloganlarla mezarlık girişinden Zengin'in mezarına yüründü. Mezar başında Zengin ve Ankara şehitleri saygı duruşunda bulunuldu ve ailesi, yoldaşları, Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri (PŞTA) ve Partizan tarafından anıldı ve açıklamalar yapılarak "*Suzan yoldaş mücadelemizde var olacak*" denildi.

Dinç ölümsüzlüğe uğurlandı

İstanbul: Kocaeli Kandıra F Tipi Hapishanesi'nde geçirdiği kalp krizi sonucunda 15 Ekim günü ölümsüzleşen MKP dava tutsağı **Hüseyin Dinç**, 16 Ekim günü 1 Mayıs Mahallesi'nde bulunan Pir Sultan Abdal Cemevi'nde düzenlenen cenaze töreniyle ölümsüzlüğe uğurlandı. Yıllardır devletin uyguladığı politikayla hastalığı ilerleyen ve tedavisi engellenerek yavaş yavaş katledilen Dinç'in ailesi, yoldaşları ve siperdaşları onu son yolculuğunda yalnız bırakmadı.

Ihlamurkuyu Mezarlığı'na defnedilen 22 yıllık tutsak Dinç'in anma törenine DHF'nin yanı sıra **Partizan**, **YDG** ve birçok kurum katıldı. Törende ilk olarak Dinç şahsında tüm devrim ve demokrasi şehitleri için saygı duruşu gerçekleştirildi. Anmanın ardından Dinç, "**Devrimci tutsaklar onurumuzdur**", "Yaşasın devrimci dayanışma", "**İçerde dışarıda hücreleri parçala**", "Devrim şehitleri ölümsüzdür" sloganlarıyla toprağa verildi.

Fatime Ana yaşamını yitirdi

İstanbul: Oğlu **Hüseyin Taşkaya** 1993 yılında Riha'nın (Urfa) Siverek ilçesinde gözaltındayken kaybedilen ve o günden bu yana çocuğunun izini arayan **Fatime Taşkaya** 17 Ekim Cumartesi günü yaşamını yitirdi. Her hafta kayıplarının akıbetini sormak ve faillerinin yargılanması talebiyle Galatasaray Meydanı'nda evladı gibi tüm kayıplar için eyleme katılan Cumartesi Annesi Taşkaya aynı gün Tuzla Aydınlı'da toprağa verildi.

Tevriz bebeğin katili, Ankara'nın faili!

H. Merkezi: Adana'da, Ankara katliamının protesto edildiği yürüyüşün ardından sokak aralarına girip etrafı tarayan polisler 3 yaşındaki **Tevriz Dora** isimli bebeği katletti. Annesinin kucağında başından vurularak katledilen Tevriz bebek, devletin Ankara katliamının ardından bile halka kinini, düşmanlığını göstermesinin bir sonucu olarak vuruldu.

Ankara katliamının ardından halkın öfkesine karşılık silahlarla evleri tarayan polisler bir kez daha devletin faşizan yüzünü halka gösterdi. Tevriz bebek de devlet tarafından katledilerek Ankara katliamında yitirilen yüzden fazla şehitten ayrı tutulamaz. Tevriz bebek Ankara katliamında şehit düşenlerle beraber Adana Kabasakal mezarlığında toprağa verildi.

Psikolog Banu Bülbül; "Katliamın etkileri özörgütlenme ile aşılır"

Ankara: Ankara katliamının ardından ortaya çıkacak psikolojik etkileri değerlendiren Psikolog **Banu Bülbül**, yaygın olarak ifade edilen '*biz artık sağlıklı bireyler olamayız*' söyleminin yanlış olduğunu belirtti. Banu "*Tam tersine asıl sağlıklı olan insanlar, böylesi olaylara tanıklık eden ve bunun bir daha olmaması için kafa yoran, mücadele eden kişilerdir*" dedi.

Ankara'da yaşanan katliamın ardından yaşanabilecek ruhsal çöküntüyü psikolojik açıdan nasıl atlatılabileceğini Toplumsal Dayanışma için Psikologlar Derneği (TODAP) üyesi Banu Bülbül ile **JİNHA** bir röportaj gerçekleştirdi. Barış Mitingi'ne giden insanların farklı hayalleri ve umutları olan insanlar olduğunu söyleyen Banu, birçoğunun daha önce bir saldırıya maruz kalmadığı için travmatik etkisinin boyutunun daha büyük olabileceğini söyledi. Banu, travma belirtilerini şöyle sıraladı: "*Bir takım korkular, sıkıntılar, kabuslar, mutsuzluk, yas, sık sık kaybettiklerini düşünme, özlem, çabuk irkilme, dikkat dağınıkları, uyku sorunları, çeşitli saplantılar, sessizlik, hasret, sık sık kaybettikleri kişiyi arama, onu rüyalarında görme, kan kokusu alma, çığlık sesleri duyma gibi travmalar, aylar hatta yıllarca sürebilir.*"

Saldırıyla birlikte tek bir kişinin veya siyasi liderin hedef alınmadığı aynı zamanda bir kitlenin de hedef alınabildiğini

gören kitlenin, saldırının hemen ardından ise atılan gaz bombaları, gözaltılar ve yas ilan edilmesine rağmen fiilen olmaması, ilan edilen kurumlara da uyarı yazısının gitmesi, daha önce belki de hükümetin bu yüzünü görmeyen insanlarda ciddi kırılmalar yaşattığını söyledi. Banu, "*Bu kırılmalar insanlarda yalnızlık ve anlaşılmama hissi uyandırabilir. Saldırıda hayatta kalanlarda farklı etkiler de yaşanabiliyor. Kimi çok ağlarken, kimi hiç ağlayamıyor. Ya da bazıları olayı hiç anlatmak istemiyor. O nedenle travma yaşayan kişiye onun istediği boyutta yaklaşmak gerek. Kendi merakımızı gidermek için soru sormamalıyız. Kimileri bilgisayarda sürekli olayı izlemek isterken, kimileri ise olaya dair hiçbir şey dahi duymak istemeyecek. Bu tür davranışlara karşı tamamen onlara uyumlu bir şekilde hareket etmeliyiz. Örneğin olayın ardından birçoğu yemek dahi yemek istemeyecek, bu durumda onlara zorla yemek yedirmemeliyiz, ya da yapmak istemedikleri bir hareketliliği zorla yaptırmamalıyız. Aileler de daha hassas davranmalı. Çocuğunu kaybetme hissini onlara çok hissettirmemeli, daha önce 5 defa arıyorsa, bu süreçte 3 defa aramalı*" uyarısında bulundu.

"Birbirimize dokunmak gerek"

Hayatta kalanlarla alınan görüşmelerde birçoğunun patlamanın olmasına ve insanların yere yığılmasına rağmen hala olaya inanmak istemeyen bir psikolojiye kapıldıklarını anlattıklarını aktaran Banu, "*Yaralıların birçoğu ise kanamadan yere yığılana kadar kendisinin de yaralı olduklarının farkında olamamışlar. Dolayısıyla yaşanan psikoloji kişinin geçmiş deneyimleri ve kişiliklerine göre değişir. Şu an yaralıların dahi ağır yaralılara refakatçi olması durumu söz konusu iken kendi acılarını erteleme durumu var. Bir süre sonra bunun etkisi daha fazla olabilir. Bu anlamda birbirimize dokunmak ve paylaşımda olmak gerekiyor. Saldırının hemen ardından burada insanlar tıpkı Gezi direnişi gibi çadır kurup komünler oluşturdu, bu çok önemli. Ülkede oluşamayan duyarlılıktan dolayı kendini yalnız ve çaresiz hissetme etkisi bu şekilde giderilebilir. Psikolojik açıdan bu tür paylaşımlar insanların rahatlamasını sağlıyor*" dedi. Banu ayrıca TİHV olarak saldırıdan etkilenenlerin destek alması için bir komisyon oluşturduklarını belirterek, destek isteyen tüm yurttaşlara başvuru çağrısında bulundu.

Banu destek ihtiyacı olabilecek grupları ise şöyle sıraladı: "*Alanda bulunup yaralananlar, hafif yaralananlar, alanda olup saldırı bölgesinde olmayanlar, yaralıların aileleri ve hayatını kaybedenlerin aileleri*." Saldırının etki çemberinin dolayısıyla çok geniş bir alan kapladığının altını çizen Banu, toplumsal iyileşme için kuşakların değişmesi gerektiğini belirterek, travma etkisinin yıllar süreceğini kaydetti. Banu, "*Şimdi ise hayatını kaybedenlerin öyküsünü anlatmak zamanı. Böylece insanların kalbinde barış tomurcuğunun yeşerebileceğini düşünüyorum. Tıpkı Gezi gibi, hatta Gezi forumlarının çoğaltılması ve öz örgütlerinin çoğaltılmasıyla insanların derdini karşılıklı anlatmasıyla bu süreç aşılır. Böylesi bir durumun önünün açılmasıyla toplumsal travmanın atlatılması uzun yıllar gerektirmeyebilir. Artık barışı Tren Garı'nın önünde bir araya gelen insanların ruhunu yaşatmakla gerçekleşebileceğini düşünüyorum*" diye kaydetti.

"Mücadeleci insanlar en sağlıklı olanlardır"

"*Garda yaralananlar veya tanıklık edenler arasındaki çok sayıda yurttaş daha önce Suruç'a ve daha birçok saldırıya tanıklık eden insanlar var*" diye devam eden Banu, birçoğunda oluşan, "biz artık sağlıklı bireyler olamayız" düşüncesine katılmadığını söyledi. Banu, "*Tam tersine asıl sağlıklı olan insanlar, böylesi olaylara tanıklık eden ve bunun bir daha olmaması için kafa yoran, mücadele eden kişilerin olduğunu düşünüyorum. Toplumun onurlu bir yaşam sürdürmesi için canını tehlikeye atan kişilerin toplumun en sağlıklı bireyleri olduğunu düşünüyorum. Örneğin avukatlar, gazeteciler, doktorlar, psikologlar ve olayın hemen ardından dayanışmak adına akın eden herkes, bu toplumun en sağlıklı üyesidir. Olanlara karşı mücadeleye devam etmek, olaylara karşı baş edebilmenin en büyük göstergesi*" dedi.

(Kaynak: Jinha)

#UnutmuyoruzBuradayız

KATİLİ TANIYORUZ!

Türk, Kürt uluslarından, çeşitli milliyet ve mezheplerden Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı; devrim, demokrasi ve barış mücadelesi tarihinde en kanlı saldırılardan birine maruz kaldı. Bu açıdan 10 Ekim 2015, Türkiye sınıflar mücadelesi tarihine "Kanlı Cumartesi" olarak geçecek. Tıpkı "Kanlı Pazar", "Kanlı 1 Mayıs" gibi. Bu tarihte, Türkiye devrim mücadelesinin dönüm noktalarından, safların işçi sınıfı ve halkın mücadelesi açısından daha bir netleştiği tarih olarak kaydedildi.

Bu tarihlerin ortak noktasına baktığımızda, saldırının hakim sınıfların devletinden geldiği, saldırıya uğrayanın ise işçi sınıfı ve emekçi halkın; devrim, demokrasi, barış ve özgürlük isteyen mücadelesi olduğu görülür. "Kanlı Pazar" olarak tarihe geçen saldırı, faşist devlet güçlerinin işaretiyle harekete geçen İslamcı faşistlerin, öğrenci gençliğe saldırısıydı. "Kanlı 1 Mayıs" saldırısı devrimci hareketi ezmek, darbe koşullarını hazırlamak üzere faşist devlet güçlerinin kontrgerilla eliyle düzenlediği katliamdı.

"Kanlı Cumartesi" ise, faşist diktatörlüğün Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkının, devrim, demokrasi ve barış mücadelesinin, Kürt Ulusal Hareketi'nin mücadelesiyle birleşmesinin önünü kesmek için gerçekleştirildi. Ankara Katliamı, **bizzat TC devletinin kontrolünde** olan İslamcı faşist güçlerce hayata geçirildi. Katliamı bilfiil gerçekleştirenlerin kimliğinin çok önemi yoktur. Çünkü bilinmektedir ki uzunca bir süredir faşist TC devleti, DAİŞ adlı faşist İslamcı örgütlenmeyi, "yeni kontrgerilla" örgütlenmesi olarak kullanmaktadır. Bu İslamcı faşist örgütlenmenin Suriye savaşında, Esad ve Kürt güçlerine karşı, lojistik olarak desteklendiği ve yine içindeki MİT ajanları tarafından yönlendirildiği bilinmektedir. Ve yine bu İslamcı faşist örgütlenmenin, ülke içinde Kürt hareketi başta olmak üzere, ilerici, devrimci harekete karşı taşeron olarak kullanıldığı bir sır değildir. Ve yine sır olmayan, bu İslamcı faşist çete örgütlenmesinin, ülke içindeki saldırılarda doğrudan MİT kontrolünde ve yönlendirmesinde olduğu gerçeğidir.

Mersin, Adana HDP binalarının, Amed HDP mitinginin bombalanması ve Suruç katliamı doğrudan MİT gözetiminde bu İslamcı faşist çetenin işidir. Böyle olduğu içindir ki bu saldırılara yönelik, doğru dürüst soruşturma yapılmamış, gerçek failler açığa çıkarılmamıştır. Çıkarılmamıştır çünkü gerçek fail doğrudan TC devletidir. Bu gerçek orta yerdeyken; faşist devletin katliamı aklama çabası olarak, katliama dair yayın yasağı koyması ve "havuz medyası" aracılığıyla dezenformasyon çabaları anlaşılırdır. Katliamın birinci dereceden sorumlusu olan TC devleti, delilleri karartma ve kendini aklama çabası içerisindedir.

Bu noktada Ankara Katliamı'nın bir numaralı failinin T. Erdoğan ve AKP olması gerçeği, TC devletinin faşist karakteri ve onun halka karşı örgütlenmiş bir baskı ve katletme aygıtı olduğu gerçeğinin üzerini karartmamalıdır. TC devleti, yargısından, ordusuna, MİT'inden İT'ine kadar bu vasıfla donatılmıştır. Bu gerçek tarihsel Türkiye işçi sınıfı ve halkının tarihsel tecrübesiyle olduğu kadar, Ankara Katliamıyla bir kez daha kanıtlanmış durumdadır.

Ankara Katliamı'nın Gösterdiği: Saflar Net!

Şu açıktır ki Ankara Katliamı, hakim sınıflar arasındaki iktidar dalaşının bir sonucudur. Katliamın bir numaralı failinin T. Erdoğan ve AKP olması, AKP'nin Suriye politikasında besleyip büyüttüğü çetelerin varlığı bu gerçeği değiştirmemektedir. Türk hakim sınıflarının, -öncesi olmakla birlikte- AKP'yle birlikte, kendi içlerinde Ergenekon, Balyoz davalarıyla somutlanan, ardından 17-25 Aralık yolsuzluk operasyonlarıyla açığa çıkan ve süren bir dalaşın ürünüdür. Bu tabloda halk hareketi bir yandan Gezi İsyanı'yla diğer yandan da Kürt Ulusal Hareketi'nin mücadelesiyle yeni bir boyuta ulaşan Kobanê Serhildanı'yla yer aldı.

Hem hakim sınıflar arasındaki dalaş, hem de halk hareketinin (özellikle de Kürt Ulusal mücadelesinin) varlığı beraberinde hakim sınıfların bir yönetememe krizi içinde olmasını doğurmuştur. Şimdilerde bunu kimi çevreler, "toplumsal kutuplaşma", "parçalanma" vb. olarak adlandırsa da bunun adı **yönetememe krizi**dir. Bu krizin baş sorumlusu, kendisini T. Erdoğan ve AKP'de somutlayan kliğin, iktidarı paylaşmama, bunun için ne gerekiyorsa yapma yönelimi vardır. Halka yönelik katliam, Kürt illerinde saldırılar, gözaltı ve tutuklama operasyonları, 1 Kasım seçimlerine yönelik sandık kaçırma ve hırsızlık girişimleri vb. vb. bunun içindir. Hakim sınıfların diğer kliği ve onların temsilcisi partiler ise, bir yandan T. Erdoğan'ın ve AKP'nin "başkan" olma ve "tek başına hükümet kurma" hayallerini engellemeye çalışırken, diğer yandan da iktidara ortak olma çabası içindedirler. Bunun için özellikle kitle desteğine ihtiyaç duymaktadırlar. Ancak ne 7 Haziran seçimi ne de önümüzdeki 1 Kasım "yeniden seçimi" buna olanak tanımamaktadır. Bu durumda hakim sınıflar ve onların temsilcisi partiler kendileri açısından "istikrar"ı bir türlü sağlayamamaktadırlar. Hakim sınıflar arasındaki bu iktidar dalaşı ve yönetememe krizi ise halka yönelik katliam saldırıları olarak yansımaktadır. Kürt halkına yönelik saldırılar ve en son Ankara Katliamı bu iktidar dalaşının sonuçlarından biridir. İş o raddeye varmıştır ki, açıktan ya da ima yollu darbe tehditleri yapılmakta, tarihsel olarak 27 Mayıs darbesi öngünleri hatırlatılmaktadır.

Açıktır ki, hakim sınıflar arasındaki bu iktidar dalaşının derinleşmesinde ve hükümet kuramamalarında, Kürt Ulusal Hareketi'nin ve HDP'nin 7 Haziran seçimlerinden başarıyla çıkmasının rolü büyüktür. Bu hem AKP'nin tek başına hükümet kuramaması, hem de CHP'de ve özellikle MHP'de var olan HDP korkusu ya da diğer ifadeyle halk düşmanlığı nedeniyle böyledir. Halk saflarında olan HDP'nin barajı aşarak mecliste yer alması, beraberinde hakim sınıfların, -ne T. Erdoğan ve AKP'de ve ne de CHP ve MHP'de temsil olunan kliklerinin- işine gelmiştir. Bundan en çok etkilenen T. Erdoğan ve AKP'de temsil olunan kliktir. Sadece "başkanlık" hayalleri suya düşmemiş, aynı zamanda AKP'nin tek başına hükümet kurma olanağı da ortadan kalkmıştır.

Bu durum T. Erdoğan ve AKP'de temsil olunan kliğin "yeniden seçim" kararı almasını ve özellikle HDP'nin ne pahasına olursa olsun baraj altında bırakılması hedefinin, yeniden daha etkili bir şekilde devreye sokulmasını doğurmuştur. "Çözüm süreci"nin buzdolabına kaldırılması, Kürt halkına yönelik katliam, gözaltı ve tutuklama saldırısı başlatılmıştır. Bu saldırıdan Kürt hareketiyle dayanışma içinde olan ve yine işçi sınıfı ve halkın mücadelesini sürdüren devrimci demokratik örgütlenmeler de payını almıştır. Faşist devletin bu saldırganlığının en son ve en kanlı pratiği Ankara Katliamı olmuştur.

Burada dikkat edilmesi gereken nokta şudur. Halk hareketi, hakim sınıflar arasındaki bu iktidar dalaşına yedeklenmek hatasına düşmemelidir. Saflar hiç olmadığı kadar nettir. Bir yanda hakim sınıflar ve onların eli kanlı devleti, diğer yanda, Türk-Kürt uluslarından, çeşitli milliyet ve inançlardan halkının, devrim, demokrasi, barış ve özgürlük mücadelesi vardır. Faşist TC devleti bütün kurumlarıyla bu mücadelenin karşısındadır. Bu mücadelenin başarıya ulaşması, Ankara Katliamı'nın hesabının sorulması ancak ve ancak katliamcı devletin ortadan kaldırılmasıyla, yıkılmasıyla mümkündür. Bunun başka yolu yoktur. Devletin şu veya bu biriminin temizlenmesi/düzeltilmesi talebi iyi niyetli bir söylemden öteye gitmez ve halk hareketinin düzen içileşmesine hizmet eder.

Ankara Katliamı'nın hesabının sorulması Türkiye işçi sınıfının ve halkın haklı ve meşru mücadelesinin; devrim, demokrasi, barış ve özgürlük talebinin yükseltilmesiyle gerçekleştirilebilir.

Açıktır ki 1 Kasım seçimleri hakim sınıflar arasındaki dalaşı ve yönetememe krizini çözemeyecektir. Faşist devlet başta Kürt ulusal mücadelesi olmak üzere, Türkiye işçi sınıfı ve halkının mücadelesine şu veya bu biçimde saldırmaya devam edecek, gözaltı, tutuklama ve katliam saldırılarını sürdürecektir. Halk hareketinin bir bileşeni olarak, bizlere düşen görev, hakim sınıflar arasındaki bu dalaşta taraf olmak değil, tam aksine bu çelişkinin varlığını bilerek, işçi sınıfının, halk kitlelerinin mücadelesini yükseltmek olmalıdır. Ankara Katliamı'nın hesabının sorulabilmesi yine işçi sınıfının ve halkın kendi pratiğinden öğrenilerek yapılabilir. Gezi İsyanı ve Kobane Serhildanı bu açıdan öğretici olmalıdır. Hakim sınıfları korkutan bu pratiklerin birleşmesidir.

Ankara Katliamı'nın hesabının sorulması Türkiye işçi sınıfının ve halkın haklı ve meşru mücadelesinin; devrim, demokrasi, barış ve özgürlük talebinin yükseltilmesiyle gerçekleştirilebilir. Bu mücadele, ülkemiz koşullarında, bir yandan halkın demokratik taleplerine yanıt olmak, diğer yandan bu taleplerin karşılanmasının ancak ve ancak devrimle olabileceğinin propagandasıyla mümkündür. Ankara Katliamı'nın hesabının 1 Kasım seçimlerinde sorulması çağrıları bu açıdan sorunludur. 1 Kasım'da oyların HDP'ye verilmesi ve bunun için çalışılması ne kadar doğru bir tutumsa, bu doğru tutumla yetinmek, böylelikle hesabın sorulacağını düşünmek o kadar yanlış ve hatta tehlikelidir. 1 Kasım seçimlerinde HDP'ye oy verilmesi için çalışmak ancak bunun yeterli olmadığının propagandasını yapmak, gerçek kurtuluşun adresini göstermek anın görevi olarak ortaya çıkmaktadır.

Bay Teks Nakış işçileri kazandı

İstanbul: SGK primleri aldıkları ücret üzerinden yatmadığı için 11 Ekim'den beri iş bırakan Küçükçekmece'deki **Bayteks Nakış işçileri**, grevlerinin 3. gününde taleplerinin karşılanması üzerine işbaşı yaptı.

Varılan anlaşmaya göre ücretler büyük oranda bankaya yatacak, sigorta primleri bunun üzerinden ödenecek. Fabrikadaki en düşük ücret 1800 liraya çıkarılacak. Ödemeler zamanında yapılacak. Yemekler değiştirilecek, resmi tatillerin tamamı kullandırılacak. Greve katılan hiçbir işçi işten çıkarılmayacak. **Nakış İşçileri Birliği** patronla yapılan anlaşmaya uyulmaması durumunda yeniden üretimi durduracağını belirtti.

GAMAK'ta grev kararlılıkla sürüyor

İstanbul: Ümraniye Dudullu Organize Sanayi Bölgesinde kurulu olan GAMAK'ta 15 Ekim günü başlayan grev sürüyor.

Çelik-İş üyesi 750 işçinin tamamının katıldığı grevde GAMAK işçileri, Çelik-İş'in kendilerine danışmadan karar almaması yönünde uyarıda bulundu. Çelik-İş Kartal Şube Başkanı **Hasan Baş**, grevin başladığı gün buna özel vurgu yaptı: "*Biz işçilere ve işçilerin oluşturduğu ve sendikamızın da içinde olduğu bu komitenin ve üyelerimizin düşüncesini almadan asla grevi bitirmeyeceğiz. Biz grevi kırmak isteyen grev kırıcılarını fabrikada barındırmayacağız.*"

Gürmak işçisi işten atılanlar için eylemde!

H. Merkezi: İzmir Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Gürmak Amortisör A.Ş.'de arkadaşlarının işten atılmasına tepki gösteren işçiler 15 ve 16 Ekim günlerinde üretimi durdurarak eylem gerçekleştirdiler.

Direnişçi Gürmak işçilerini 15 Ekim günü Aliağa'da eylem yapan ve direnişte olan Kocaer işçileri ziyaret etti. Ziyaretle birlikte İzmir'deki iki önemli direniş buluşmuş oldu ve işçiler, birbirlerine deneyim aktarımında bulundu. Gürmak işçileri, sendikal faaliyet yürüttükleri için işten atılan arkadaşları işe geri alınana dek mücadelelerini sürdüreceklerini kaydetti.

Şehitlerimize sözümüz; işçi ve emekçilerin gücünü örgütlemektir!

Ankara Katliamı'nın ardından **DİSK, KESK, TTB** ve **TMMOB** 12-13 Ekim tarihlerinde grev çağrısı yaptı. Yapılan çağrıya karşılık olarak birçok yerde özellikle Eğitim-Sen, BES ve SES üyeleri ciddi oranda katılım sağlayarak adliyeler, okullar ve hastanelerde iş bırakarak eylemlere katıldılar. Birçok yerde hastane ve okul çalışanlarıyla biraraya gelerek Ankara şehitleri için anmalar düzenleyen işçi ve emekçiler, 12 ve 13 Ekim'de deyim yerindeyse "**hayatı durdurdular**"! Fabrikalarda katılım aynı derecede olmasa da 12-13 Ekim'de üretimin durdurulduğu ve Ankara şehitleri için anmaların yapıldığı birçok fabrikada mevcut.

12 Ekim günü İstanbul Tuzla Deri Sanayii'de **Deriteks**'in çağrısıyla iş bırakan yüzlerce **deri işçisi** biraraya geldi. İşçiler sendika tarafından yapılan açıklamanın ardından sanayi bölgesi içerisinde sloganlarla yürüdü. **Basın-İş**'in çağrısıyla iş bırakan **Topkapı Matbaa sitesi işçileri** Ankara şehitleri için tek sıra halinde yan yana sıralanarak ellerindeki dövizlerle "**Katliamı unutmuyoruz**", "**Protesto ediyoruz**" şeklinde şiarlar yazdılar. Pendik'te 120 günü aşkın bir zamandır direnişte olan **Cam Keramik-İş Sendikası** üyesi **Serapool işçileri**, Ankara'da yaşamını yitirenleri andı. İşçiler "*Sanki Ankara başımıza yıkıldı sandık. Eğer biz korkmazsak daha fazla sokağa çıkarsak barış olur*" diye konuştu.

Nakliyat-İş üyesi işçiler de katliamı protesto için iş bıraktılar. İstanbul, Konya, Bursa, Kocaeli, Adapazarı, Erzurum, Zonguldak, Karabük, Malatya'da binlerce nakliyat işçisi iş bırakarak, eylem ve fabrikalarda yaptıkları açıklamalarla anma düzenlediler.

İzmir'de işçilerin eyleme katılımı yüksekti. **Birleşik Metal-İş**'in örgütlü olduğu **Schneider**, ZF Lenförder, **Senkromeç** ve Totomak fabrikası işçileri Çiğli Organize Sanayi Bölgesi içinde yürüyüş düzenledi. Schneider önünde başlayan yürüyüşe diğer fabrikalar yol üzerinden katıldı. Öte yandan Schneider'de fabrika yönetiminin çağrısıyla beyaz yakalı çalışanlar fabrika içinde saygı duruşunda bulundu. Yine İzmir'de **Power Packer**, **Fcmp Tr Metal** işçileri de katliama karşı eylemdeydi. **İmpo Motor işçileri** işyerinde yaptıkları açıklamada "*İşçiler barış istiyor*" derken **Polkima işçileri**: "*Üzgünüz, öfkeliyiz, yastayız*" diyerek açıklama yaptılar.

Yine devrimci, demokrat basından toparlayabildiğimiz kadarıyla Trakya'da **Ar Yıldız** ve **Epta** işçileri, Mersin **Çimsataş** işçileri, Eskişehir'de **Renta**, **Tarkon** ve **Hapalki** işçileri, Manisa'da **Schneider Electric** işçileri, Ankara'da **Ostim Klisom** işçileri "Yitirdiklerimiz için yastayız, öfkeliyiz" diyerek fabrikalarda iş bıraktı ve anma düzenlediler. Dersim'de ise Gıda-İş üyesi **Munzur Su Fabrikası** işçileri iş bırakarak fabrika önünde dövizler ve siyah bir bezle bir araya gelerek açıklama yaptılar.

Şehitlerimize sorumluluğumuz bu dinamiği örgütlemektir

Ankara Katliamı'nın ardından yapılan grev ile ortaya çıkan tabloda can yakan birçok nokta bulunmaktadır. İşçi ve emekçiler nezdinde kaynayan bir kazanın varlığı bu grevle de kendini göstermiştir. Greve katılımın fabrika, serbest bölge ve sanayi bölgelerindeki üretimin sürekliliği açısından çok ciddi bir etkide bulunmadığı gibi bir gerçekliğin söz konusu olduğu grev sürecinde sendikaların etkisizliğinden söz etmek mümkündür. Elbette burada faturayı yalnızca (hem işçi hem de kamu çalışanlarının örgütlendiği) sendikalara çıkarmak hem haksızlık hem de devrimciler açısından kendi rolünü görmemeye denk düşer, ki devrimcilerin kaçınması gereken nokta burasıdır.

Kamu çalışanları açısından durum daha farklıdır. Katılımın en yüksek olduğu kamu çalışanlarının eyleminin etkisini devlet sendikacılığını açıktan üstlenen Memur Sen'in açıklamasından bile görmekteyiz. Memur-Sen yaptığı yazılı açıklamada hükümete yönelik tepkileri "**Bombadan rant elde etmeye çalışmak**" ve "**ülkeye ihanet**" olarak niteleyerek üyelerinin ve kamu çalışanlarının greve katılımının önüne geçmek istemiş, Memur-Sen'in tehditlerini yeterli bulmayan Sağlık Bakanlığı, aile sağlığı merkezi ve hastanelere gönderdiği görevliler aracılığıyla tek tek doktorların görev yerlerinde olup olmadıklarını denetleyip imza aldırarak greve katılanları fişlemeye çalışmıştır.

Burada özellikle T. Kürdistanı'nın belli şehirlerinde (Amed, Êlîh, Merdin…) emekçilerin hastane, adliye, belediye, okul vd. işyerlerinde iş bırakma oranlarının ülkenin batısına oranla daha yüksek oluğuna dikkat çekmemiz gerekiyor. Bunun da Kürt ulusal hareketinin bölgedeki örgütlenme düzeyiyle ilişkisini göz önünde bulundurmak gerekiyor.

Sonuç olarak reformist, sağ (hatta yer yer işbirlikçi) anlayışların rengini verdiği bir sendikal hareketin Ankara Katliamı gibi halkın öfkesini doruk noktasına taşıran süreçlerde aldıkları alacakları tutumların bu anlayışlardan farklı olmayacağı açıktır. Ancak yine bu süreçte görüldüğü gibi işçi ve emekçilerin tepkisi sendikaların sınırlarında kalmayacak denli dinamiktir. Ankara'da şehit düşenlerimize karşı en büyük sorumluluğumuz bu dinamiği devrim mücadelesine kanalize edebilmektir.

İzmir-Sekromaç

İstanbul-Topkapı Matbaacılar Sitesi

Patrona karşı Erol, Gazi, Serdar, Tayfun, Tekin olalım!

İşçi katliamı, kadın katliamı, Kürt katliamı, çevre katliamı… TC'nin katliamlar serisi saymakla bitmiyor. Her geçen gün yeni bir katliama gözümüzü açarken bunlardan sonuncusu 10 Ekim günü Ankara'da emek örgütlerinin çağrısıyla gerçekleştirilecek olan barış, demokrasi ve emek mitingine yapılan bombalı saldırı oldu.

Miting alanına yürüyüş gerçekleştirecek kitleye TC-DAİŞ işbirliğinde gerçekleştirilen katliamda TTB'nin açıklamasına göre 100'ün üzerinde kişi öldü; yüzlerce kişi ise yaralandı. Katledilenler arasında ise 5 isim vardı: İşçi mücadelesinin en ön saflarında yer alan İnşaat-İş Sendikası üyeleri **Tekin Arslan**, **Serdar Ben**, **Erol Ekici**, **Tayfun Benol** ve **Gazi Güray**.

2014'ün Ağustos ayında tanıdık onları. Esenyurt Belediyesi'nin ortak olduğu RDS Enerji ve REFORM İnşaat'ta çalışan işçilerin 2 yıldır ücretlerini alamaması üzerine direnişe geçmişler, ayrıca sendikanın kuruluşunu da bu direnişin başlangıcı itibariyle açıklamışlardı. Sonrasında tanışıklığımız PTT işçileri direnişi ve İnşaat-İş Sendikası'nın Kobanê'yi yeniden inşa sürecine ilişkin başlattığı kampanya ile beraber devam etti.

Özellikle Torunlar ve Esenyurt MarmaraPark katliamı ile birlikte gündemleşen inşaat işçilerinin güvencesiz, sigortasız, düşük ücretle çalışma koşulları ve işçilere taşeron dayatmasına karşılık "**Dünyayı biz inşa ediyoruz, altında biz kalıyoruz. Artık Yeter!**" diyerek örgütlenmeyi yol olarak gösteren İnşaat-İş Sendikası, inşaat işçilerinin kanı üzerinden yükselen patronlara karşı örgütlediği direnişlerle cevap oldu-oluyor; Ankara'da kaybettiğimiz 5 emekçi ise her direnişin parçasıydılar. Özellikle Tekin Arslan, Erol Ekici ve Serdar Ben ile takip ettiğimiz hemen her eylemlerinde yolumuz kesişiyor; Tekin'in sol yumruğunu kaldırarak attığı sloganlar ve ajitasyonları ile militanlığı, Erol'un mütevazılığı, Serdar'ın örgütçülüğü ilk gözümüze çarpan özellikleri oluyordu.

Zamanımızı mücadeleye ayarlayalım!

Ve devlet onları katletti. İnşaatlarda, fabrikalarda, işyerlerinde katledemediği işçi ve emekçileri, bombalarıyla öldürdü.

Esenyurt MarmaraPark AVM inşaatında kaldıkları çadırda çıkan yangınla, Torunlar'da yere çakılan asansörle, henüz geçtiğimiz günlerde (14 Ekim) Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nin ek bina inşaatında çatının çökmesiyle katledilen sınıfdaşlarından aldıkları sorumlulukla alanlarda, meydanlarda olmayı seçen beş nefer; eşit ve sömürüsüz bir dünya için taleplerini haykırmak için gittikleri Ankara'da katledildiler. Zannettiler ki, bu 5 yoldaşın katledilişi işçi sınıfını yıldıracak; mücadeleyi kesintiye uğratacak. Ama hayır!

Bugün birçok işyerinde işçi ve emekçiler, ücret iyileştirmesi, güvenceli çalışma şartları için ve işten çıkarma ile taşeronlaşmaya karşı mücadelelerini büyütüyorlar. Mayıs ayında metal işçilerinin direnişi ile işçiler fabrikalarda üretimi durdurarak patronlara korku salması ise hala aklımızda! İşçi sınıfının örgütlülüğü, burjuvazinin korku dağlarını kuşkusuz büyütüyor.

Zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyi olmayanların örgütlülüğüne karşı işten çıkarmalara, sınıfı birbirine düşmanlaştırmaya, sarı sendikalara başvuran; en iyi haliyle bile işçi ve emekçilere ölümü gösterip sıtmaya razı etmeye çalışan sistem, küresel ekonomik krizin pençesinde can çekişiyor.

Küresel ekonomik krizin Türkiye'deki yansımaları 2008 yılından beri en ağır haliyle gözlemlenirken bataklıklarında çırpınan egemenler, halkı zulümle, katliamla, baskıyla bataklığına çekmeye çalışıyor. Ancak tarih defalarca gösterdi, sistemin bu kriz hali, ezilenlerin lehine çevrilebilir. Bu krizi halkın, ezilenlerin lehine çevirmek, ideolojisinden beslendiğimiz işçi sınıfının örgütlülüğünün elinde.

İşçi katliamlarına, ücret eşitsizliğine, güvencesiz çalışma şartlarına "zamanımızı" mücadeleye ayarlayalım. Günlerimiz Tayfun'u, saatlerimiz Gazi'yi, dakikalarımız Tekin'i, saniyelerimiz Serdar'ı, saliselerimiz Erol'u göstersin! O zaman zafer gelecektir.

Soma davasının **4. grup duruşması** görüldü!

H. Merkezi: Soma'da 301 madencinin katledilmesinin ardından devam eden duruşmalar silsilesinde 4. grup duruşmaları başladı. 13 Ekim günü yapılacak olan duruşmada avukatlar ve ailelerin 10 Ekim Katliamı nedeniyle davanın ertelenmesi talebini hakime iletti. Davanın hakimi de bu talebi mesleki mazeret sayarak Soma Katliamı Davası'nı 14 Ekim'e erteledi.

Soma Katliamı Davası'nda tutuklu sanıklar salona getirildikten sonra Soma A.Ş. Genel Müdürü Can Gürkan'ın avukatı duruşmanın kapalı yapılmasını ve ailelerin dışarı çıkarılmasını talep etti. Bunun üzerine salonda bulunanlar tepki gösterdi.

4. grup duruşmalarının ilk celsesinde madenden yaralı kurtulan 6 işçi ifade verdi. İşçiler, ifadelerinde madende tatbikat yapılmadığını, teknik eğitim almadıklarını, eski aletleri kullandıklarını, amirleri tarafından sürekli azarlandıklarını ve üretimin iş güvenliğinden hep önce geldiğini vurguladı. Ancak bazı işçiler avukatların aktarımına göre tehdit edildikleri için savcılık ifadelerinde şikayetçi olmalarına rağmen mahkemede savcılık ifadelerini reddetti. Bu durum yakınlarını kaybeden ailelerde tepkiyle karşılanırken mahkeme salonunda da gerginlikler yaşandı. İşçilerden Tevfik Sert de ifadesinde şikayetçi oldukları için kendilerine iş verilmediğini belirterek "Keşke ölseydim" dedi. İfadelerin ardından mahkeme 19 Ekim'e ertelendi.

Torunlar davası 22 Ocak'a ertelendi

H. Merkezi: Torunlar Center'da on işçi cinayetinin ardından açılan davanın 6. duruşmasında 12'si Torunlar GYO, 5'i Geda Major Anasör firması ve 8'i NCA İş ve İş Güvenliği firmasında görevli 25 sanığın tutuksuz yargılanmasına devam kararı verildi.

İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesinde görülen davada, sanıkların yurt dışına çıkış yasaklarının kaldırılması ve duruşmadan vareste tutulmaları talepleri reddedildi. Mahkeme heyeti, asansör sistemlerinden anlayan makine mühendisi bir bilirkişinin de dinlenmesine karar vererek duruşmayı 22 Ocak 2016 tarihine erteledi.

AKP'li başkandan **"Seni kadın halinle döverim"** tehdidi

H. Merkezi: Kocaeli'de bulunan Kandıra Devlet Hastanesi'nde 12 Ekim gecesi, AKP Kandıra İlçe Başkanı **Yunus Özder**, Dr. **Özlem Nur Yıldız** ile tartıştı. AKP'li Özder, "*Seni burada kadın halinle döverim*" sözleriyle Dr. Özlem Nur'u darp etmeye çalıştı. Olaydan sonra pratisyen hekim Özlem Nur işinden istifa etti. AKP'li Yunus Özder ise açıklama yaparak, "*Ben bağırıp çağırabilirim*" sözleriyle kendini savunmaya devam etti.

TTB Kocaeli Şube Genel Sekreteri **Çağlar Usta** konuyla ilgili açıklama yaparak, "*Bu saldırının faili olan Yunus Özder hakkında hem sağlık hizmetini engelleme, hem kişilik haklarına hakaret, hem de hekimlik mesleğini aşağılamadan gerekli adli ve hukuki girişimleri yaptık, yapacağız. Adli ve hukuki süreç ne olursa olsun sağlıkta şiddet uygulayanları her zaman olduğu gibi teşhir edeceğiz ve asıl önemlisi kamuoyu vicdanında mahkum edeceğiz*" dedi.

Dersim Bölge Komutanlığı'ndan Geyiksuyu eylemi açıklaması

H. Merkezi: HPG ve TKP/ML'ye bağlı TİKKO gerillaları 10 Ekim günü sabah saat 07.30 sularında Geyiksuyu Karakolu'nun savunma kulesine 3 koldan saldırı düzenlemiş ve bu saldırılarda toplam 6 asker yaşamını yitirmişti.

Konuya ilişkin **Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist (TKP/ML) Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TİKKO) Dersim Bölge Komutanlığı** tarafından yapılan ve e-posta yoluyla elimize ulaşan açıklamaya göre "*Eylem son süreçte Dersim-Ovacık Otlu Bahçe kırsalında katledilen Baran Dersim arkadaş başta olmak üzere son süreçte katledilen tüm şehitler anısına yapılmıştır*" denildi.

Dersim Bölge Komutanlığı, açıklamasını şu şekilde sürdürdü: "*Halkımız bilmelidir ki devrim ve demokrasi için savaşan hiçbir güce yönelik saldırı cevapsız kalmayacaktır. Ağızlarından salya akarcasına dillerinden düşürmedikleri operasyonları cevapsız kalmayacaktır. Katledilen gerillaların ve şehit edilen Cizre, Silvan, Nusaybin, Varto ve adını sayamadığımız birçok bölgeden halkımızın kanı yerde kalmayacak, düşman saldırılarına hak ettikleri cevap verilecektir.*"

Açıklamalarında Ankara'da yaşanan katliama da değinerek katliamın üzerinin örtülemeyeceğini vurgulayan Dersim Bölge Komutanlığı açıklamasını "*Gerillalarımızın yaptığı bu eylem kurtuluş ve mücadele yoluna dair sadece küçük bir örnektir ve mevcut devlet iktidarı yıkılana kadar sürecektir. Bu vesileyle halkımızı bir kez daha TKP/ML'ye bağlı TİKKO saflarında örgütlenmeye, savaşmaya ve hesap sormaya çağırıyoruz*" sözleriyle sonlandırdı.

Hayalet kent: Sur!

H. Merkezi: Amed'in Sur ilçesinde 4 gün boyunca devlet terörü estirildi. 4 gün sokağa çıkma yasağı ilan edilen kentte özel harekat polisleri tarafından rastgele evlere ateş açıldı. Yapılan saldırılarda 9 yaşındaki **Helin Hasret Şen**, kafasına isabet eden 3 polis kurşunuyla alçakça katledildi. Bu katliam, polisin hedef gözeterek, çocuk yaşlı demeden saldırdığının açıkça ifadesidir.

4 günlük sokağa çıkma yasağının ardından incelemelerde bulunulan Sur ilçesi adeta bir hayalet kenti andırıyor. Evlerin ve dükkanların kurşun yağmuruna tutulduğu ve bazı evlerin çok büyük hasar gördüğü gözlenebiliyor. Polis saldırılarıyla onlarca yaralı kişinin olduğu ve elektrik, su, telefon, gıda gibi ihtiyaçlardan halkın yoksun bırakıldığı belirtiliyor. Sur ilçesindeki bir evin dış duvarına polisler tarafından, "*Türk'ün gücünü göreceksiniz*" yazılarak faşist zihniyetin kendisini yazılarda da gösterdiği gözler önüne seriliyor.

Kadri Bağdu anıldı

H. Merkezi: Geçtiğimiz yıl 6-10 Ekim Kobanê Serhildanı'nın olduğu günlerde gazete dağıtırken katledilen Azadiya Welat Gazetesi çalışanı **Kadri Bağdu**, katledilişinin 1. yılında yüzlerce kişi tarafından anıldı.

Şakirpaşa Taziye Evi önünde buluşan yüzlerce kişi, Bağdu'nun katledildiği yere yürüdü. Eylemde esnasında Musa Anter, Metin Alataş ve Kadri Bağdu'nun fotoğraflarının olduğu pankartı taşıyan yüzlerce kişi, "**Özgür basın susturulamaz**" sloganını attı.

Kadri Bağdu nezdinde devrim mücadelesinde şehit düşenler için saygı duruşu yapıldı. Anmaya katılan DİHA Mersin Muhabiri **Berivan Altan**, "*İktidarın kirli politikalarına karşı Ape Musa'nın çizgisinde gazetemizle, kameramızla, kalemimizle bu saldırılara karşı direnmiş ve direnmeye devam edeceğiz*" dedi. Ardından Bağdu'nun katledildiği yere karanfil bırakıldı.

Şişşt! Kimseye Söyleme: "Devlet öldürür!"

Ankara Tren Garı'nda gerçekleşen ve son rakamlara göre 100'ün üzerinde kişinin katledildiği vahşi saldırı, özellikle 1 Kasım seçimlerine az bir vakit kala AKP'yi ve onun 12 yıllık iktidarı boyunca ördüğü savaş politikalarını en geniş yığınların sorgusuna açarken şaşırtıcı olmayan bir gelişme daha yaşandı.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın başvurusu üzerine Ankara 6. Sulh Ceza Hakimliği, Ankara Katliamı ile ilgili olarak yayın yasağı kararı aldı. Kararda, soruşturma tamamlanıncaya kadar "*dosya kapsamı hakkında yazılı, görsel, sosyal medya ile internet ortamında faaliyet gösteren her türlü medyada her türlü haber, röportaj, eleştiri ve benzeri yayınların*" ifadeleri ile neredeyse basının ağzını açmasına dahi yasaklama getirildi. Buna ek olarak, yayın yapılması ise "kamu güvenliğini bozucu ve toprak bütünlüğünü zedeleyici" şeklinde tanımlanarak fiili sansür koşulları işler kılındı.

"Faili meçhul"lerin yeni türevi: Yayın yasakları!

Konuya dair ilk olarak belirtilmesi gereken nokta, uygulamanın ilk olmadığı, özellikle son süreçte Reyhanlı, Suruç, Soma, Roboski katliamları ile 17-25 Aralık yolsuzluk soruşturmaları gibi kitlelerde aktif tepki uyandıran olayda egemenlerce kullanıldığıdır. "Soruşturmanın salahiyeti" şeklinde hukuki kılıfla servis edilen yayın yasaklarının hukuki hiçbir sonuç doğurmadığı gibi, delillerin karartılması ve kitlelerin bilinçlerinde manipülasyon yaratılması dışında ek bir işlev görmediği de deneyimlerle sabittir.

Bu işlev ve yasaklama tutumu, medyanın toplumsal bilinci belirleme ve kitleleri seferber edebilme kapasitesi düşünüldüğünde çok daha belirgin olmaktadır. Devlet, kendi havuz medyası ile istediği bilgiyi basına servis etmekte; geri kalanları ise hasıraltı ederek, gerçeğin kapısını kitlelere kapalı tutmaktadır. Bu durum, toplumsal taban edinimi ve bu tabanın radikalize edilmesi açısından önemlidir; ki, AKP'nin özellikle son birkaç yıldır yaşadığı sarsıntıların yaralarını tamir etmenin son fırsatı olarak gördüğü 1 Kasım seçimleri öncesinde iki kat anlamlıdır.

Devletin bu niyetli yaklaşımı birçok örnekle ise sabittir. Şöyle ki, devlet eliyle, devlet desteği ile ya da devlet ihmali ile gerçekleşen birçok katliamda, "hukuki sürecin salahiyeti" açısından yayın yasakları getirilirken, özellikle AKP'ye propaganda malzemesi şeklinde işleyecek birçok süreçte ise basına açıkça "al bunu yayınla" denilmekte; son olarak Doğan Medya Grubu'na yönelik başlatılan linç kampanyasında görüldüğü gibi "nasıl yayınladığı, eksik yayınladığı, kullandığı resimler" vb içeriklerden ötürü basın kuruluşlarına saldırı örgütlenmektedir.

Bu hali ile de yaşanan süreç, 90'lı yılların faili meçhulleri ile ayın mahiyeti taşımaktadır. Binlerce insanın katili olan "kimliği belirsizlerin" yanına bugün, "kimliğini yayınlamanın yasak olduğu" yeni katiller eklenmiştir.

"Bu yasaklar bizim için yok hükmündedir"

Bitirmeden belirtilmesi gereken nokta ise yasağın siyasal boyutudur. Ankara Katliamı'na dair alınan yasak kararı "Anayasal Düzene Karşı İşlenen Suçlar Bürosu" imzasını taşımakta ve kapsam olarak neredeyse söylenebilecek her türlü sözü içine alırken, bu yayınları ise "kamu düzenini bozucu ve toprak bütünlüğüne zarar verici" olarak tanımlamaktadır. Bu hali ile bilinen yayın yasaklarının çerçevesini de aşmakta, açıktan bir karartma, sansür mahiyeti taşımaktadır.

Bu hali ile ciddi bir tepkiyi üstüne toplayan yayın yasağı şimdiden birçok muhalif gazetenin ise tepkisini almış ve gazeteci meslek örgütlerinin yaptığı açıklama ile "yasakların yok hükmünde olduğu" ilan edilmiştir.

Bu hali ile cevap olunması gereken yer, devletin devletliğini, bünyesinde karakterize olan şiddeti ve bunu toplumsal tabanına en "meşru" şekilde sunma eğiliminde değildir. Yapılması gereken ilk adım yasağı boşa düşürmek için katliamı daha fazla yazmak, devlet kaynaklı sansüre karşı, kitleleri daha fazla gerçekler etrafında seferber etmek olacaktır.

Gazeteciler yayın yasağını tanımayacağını açıkladı

H. Merkezi: **TGC**, TGS, **ÇGD**, Basın Konseyi, **Türkiye Foto Muhabirleri Derneği**, Parlamento Muhabirleri Derneği, **Ekonomi Muhabirleri Derneği**, Haber-Sen, **AB Gazeteciler Birliği Türkiye Temsilciliği**, Yazarlar Sendikası, **Gazeteciler Federasyonu** gibi meslek örgütlerinin oluşturduğu **Gazetecilere Özgürlük Platformu (GÖP)**, 15 Ekim'de katliamın yaşandığı noktaya çiçekler bıraktıktan sonra saldırıda hayatını kaybedenler anısına saygı duruşunda bulundu ve burada bir açıklama gerçekleştirdiler.

Gazeteciler adına konuşan GÖP Dönem Sözcüsü TGS Başkanı **Uğur Güç**, "*İstiyorlar ki bedenlerini barışa siper eden insanların nasıl katledildiğini konuşmayalım, dinlemeyelim, görmeyelim, yazmayalım. O kadar kör oldular ki Ankara'dan önce getirdikleri yasakların, bu hain saldırıya yol açtığını görmüyorlar. Bu yasakları çıkarmaya hiç kimsenin hakkı yok. Biz gazeteci meslek örgütlerinin oluşturduğu Gazetecilere Özgürlük Platformu olarak getirilen yasakları tanımıyoruz. Bu yasaklar bizim için yok hükmündedir*" dedi.

Dilay'ı kadınlar uğurladı

H. Merkezi: Bolu'nun Gerede İlçesi'nde üniversite öğrencisi Uğur A. "aşık olduğunu" söylediği 21 yaşındaki **Dilay Gül**'ün erkek arkadaşıyla telefonla konuştuğunu öğrenince Dilay'a bıçakla saldırmış, defalarca bıçakladığı genç kadını katletmişti. Üniversite 1. sınıf öğrencisi olan Dilay'ı Bursa-Gemlik'te kadınlar son yolculuğa uğurladı.

Gemlik Kadın Platformu'nun çağrısıyla bir araya gelen kadınlar sessiz yürüyüş gerçekleştirerek cenazenin kaldırılacağı Cemevi'ne geldi. Eylemde "**Kadın katillerine indirim değil, ağırlaştırılmış müebbet**" yazılı pankartın yanı sıra platformun siyah çelengi taşındı. Dilay'ın cenazesini omuzlayan kadınlar Gemlik Mezarlığı'na yürüdü. Dilay burada gözyaşları arasında defnedildi.

"Rüzgar bizden yana esecek"

Evde emek sürecinin kendisine ait olduğunu kaydederek bunun yıpratıcı etkisi üzerinde duran Pınar sözlerini "*Rüzgar elbet bizden yana esecek*" şeklinde bitirdi.

İstanbul: Burjuvazi işçi ve emekçilerin üzerinden ördüğü saltanatını güvencesiz çalışma koşulları, emek sömürüsü ile perçinlerken erkek egemen sistemin politikaları ile birlikte emekçi kadınların üzerindeki yük katlanarak artıyor. Katliam ve her türlü şiddetin yanı sıra emeğin yok sayılması ile de devam eden bu sarmal, kadının kimliği ve bedenini kuşatmaya; kadını yok etme-kimliksizleştirme amacına hizmet ediyor. Kriz dönemlerinde ilk işten çıkarılan, istihdam sağlanmayan; iş yerlerinde ise ücret eşitsizliğine teslim edilen, çoğunlukla cinsel şiddet olmak üzere mobbinge maruz kalan kadınlar, sistemin şimdiki azılı uygulayıcılarından AKP kliği ile birlikte çalışma hayatının dışına itilmeye çalışılıyor.

Son süreçte HDP'den milletvekili adayı olan Şehnaz Kaya'nın Tekirdağ'da bulunan çorap firması Penti'den işten çıkarılması gündeme oturdu. Böylece Penti'nin Kürt ve işçi düşmanlığı aleni olarak kendini ortaya koyarken Şehnaz'ın başına gelenlerin bir benzerini de günler öncesinde Göztepe Semiha Şakir Çocuk Esirgeme Kurumu'ndaki 9 kadın işçi yaşadı. 5 Ekim günü 8 kadın işçi kendi aralarındaki konuşmalarında "devlet büyüklerine hakaret ettikleri" ve 0-3 yaş grubu çocuklara "halka oluşturup zafer işareti yaptırdıkları" gerekçesiyle savunmaları alındıktan sonra işten atılırken 1 kadın işçi ise aylar öncesinde çocuklara yönelik istismara dair şikayette bulunması nedeniyle İstanbul Valiliği Aile ve Sosyal Politikalar İl Müdürlüğü tarafından önce sürüldü; sonra işten çıkmak zorunda bırakıldı. AKP'nin Sosyal Hizmetler'de kadrolaşması sorunsalı ile doğrudan bağlantılı olan bu konuya ilişkin önce sürgün edilen sonra işten çıkmak zorunda bırakılan **Pınar Damran** ile röportaj gerçekleştirdik.

Emek sömürüsü her yerde!

11 yıldır İstanbul Valiliği Aile ve Sosyal Politikalar Müdürlüğü'ne bağlı vakıfta olarak çalıştığını belirten Pınar, mesleki bir sorunla ilgili İl Müdürlüğü'ne başvuruda bulunması ile her şeyin başladığını aktardı. Müdürlük'ten gelen ret cevabının ardından Başbakanlık İletişim Merkezi (BİMER) ile konuya ilişkin yazışması ile devam eden sürecin ardından Kemerburgaz'da bulunan Ağaçlı Çocuk Merkezi'ne sürüldüğünü belirten Pınar, İl Müdürlüğü ile sürgüne ilişkin yazışmalarda bulunduğunu; ayrıca burada karşılaştığı çocuğa şiddet ve istismar konularına ilişkin de şikayette bulunduğunu ifade etti. Bulunduğu bu şikayete il müdür yardımcısı Ali Fuat Karaman'ın "*Bana biat edeceksin. Ne olursa olsun gözünü kapayacaksın. İşine gidip geleceksin. Yoksa seni sinek gibi ezeriz*" şeklinde yanıt verdiğini kaydeden Pınar, şikayetlerine her şeye rağmen devam ettiğini aktardı. Böylece sürgünlerin de peşi sıra devam ettiğini ifade eden Pınar, nihayetinde iş akdini feshettiğini anlattı ve "*İşten çıkarılma sebebim tamamen patronun ahlaki ve kötü niyetli tavır ve davranışları yüzündendir*" dedi.

Pınar'a ayrıca çalışırken ise normalde sosyolog olduğunu ve meslek elemanı olarak çalışması gerekirken büro memuru olarak çalıştırıldığını, daha sonraki süreçte ise sadece fotokopi çektirilmeye başladığını ifade etti. Yolda geçen zamanı ile birlikte yaklaşık 13 saat çalıştırıldığını ifade eden Pınar, aşırı derece mobbinge de maruz kaldığını belirtti. Sık sık aşağılandığını, dışlamalara, hakaretlere maruz kaldığını aktardı.

Pınar evde de emek sürecinin sadece kendisine ait olduğunu kaydederek ev ve çalışma koşullarının yıpratıcı etkisi üzerinde durdu. Pınar sözlerini "*Rüzgar elbet bizden yana esecek*" şeklinde bitirdi. Pınar'ın son sözü her şeyi özetliyor aslında. Evet, "Rüzgar bizden yana esecek." Kadın mücadelesi yaşamın her alanında yükselirken rüzgarın kadından yana dönmemesi mümkün değil.

Penti'ye boykot çağrısı

H. Merkezi: Tekirdağ'da bulunan büyük çorap firması **Penti**, fabrikasında çalışan **Şehnaz Kaya** isimli kadın işçiyi işten çıkardı. Şehnaz'ın işten çıkarılma sebebi ise Tekirdağ'da HDP'den milletvekili adayı olması... Patronların işçi ve Kürt düşmanlığına bir yenisini ekleyen Penti'ye sosyal medya üzerinden boykot çağrısı yapılmaya başlandı.

Konu ile ilgili açıklama yapan Şehnaz, geçtiğimiz haftalarda HDP binalarına dönük saldırılar sırasında kendisinin de gözaltına alındığını, ama buna rağmen vardiyasını aksatmadığını ve bir süre sonra da gözaltına alındığının işyeri tarafından öğrenildiğini ve baskıların başladığını söyledi. Vardiya amirinin kışkırtması ile fabrikada "Burada PKK'li var, kendisi çıkmadan üretim yapmayız" denilmeye başlandığının ve 5 Ekim günüde insan kaynakları müdürü İrfan Meriç'in kendisine "Şehnaz Hanım, siz vekil adayı olduğunuzdan dolayı iş akdinizi sonlandırmak zorundayız. Siyasi kimliğinizden dolayı sizi burada tutamayacağız" dediğini ve o gün iş akdini sonlandırdığını anlattı.

Penti ise yaptığı açıklamada olayı inkar ederek "Sayın Kaya'nın fabrika çalışma düzenine uyumsuzluğu nedeniyle iş akdi feshedilmiştir. Dolayısıyla bu feshin kendisinin milletvekili adaylığıyla uzak yakın hiçbir ilişkisi bulunmamaktadır" dedi ve "insan ve özellikle kadın haklarına yönelik duyarlılıklarına saygı duyulmasını" isteyecek kadar yüzsüzleşti!

Göğün yarısı

Gündemin en sıcak yoğunluğunda örgüt olmaya çalışmak-2

Örgüt olabilmek için öncelikle bunun ihtiyacını görmek, hissetmek gerekir. Bu, hem bireysel olarak bir örgütlenme içinde yer alıp almama kararımızda hem de birlikteliğimizin örgütlü faaliyete dönüşmesi anlamında önemlidir.

Hiç kimse, ihtiyaç duymadığı bir örgütlenme içinde yer almaz. Ezilenin ezileni olarak kadınların hepsinin bir örgütlenme ihtiyacı kesin olmakla birlikte, toplumsal cinsiyet rollerinin labirentlerinde gizli kalmış bu ihtiyacı ortaya çıkartacak ve doğru bir şekilde karşılanmasını sağlayacak olan bizleriz. Kadınlar, çok büyük oranda ezilmişliklerinin, baskı altında bulunuşlarının farkındalar, yaşamlarından memnun değiller ve bu şekilde yaşamak istemiyorlar; mesele bu farkındalığı, memnuniyetsizliği vs. örgütlülüğe çevirmektir. Elbette bunun için de bir örgüt olmak şarttır.

Bizler Yeni Demokrat Kadınlar, çalışmanın başlangıcından bu yana, bu ihtiyacın ürünü olarak tartışmalara başladık; bizi bu alanda tutan, nefes aldıran nokta, bu ihtiyacın sonucudur. Var oluşumuzu buradan tanımlayan kadınlar olarak, kurtuluşumuzun yolunda önemli bir adım atmış bulunuyoruz. Bireysel olarak, bu çalışma bize çok şey kattı, yaşamlarımızı değiştirdi, bakış açımızı doğru bir noktaya çevirdi, yaşadıklarımızın nedenlerini, nasıllarını bu çalışmayla gördük. Nefes alabildiğimiz "özgürlük alanları" oluşturmak çok önemli bir adımı ifade etse de bireysel olarak kurtuluşumuzu sağladık demek elbette mümkün değil, zira aynı zamanda gerçek kurtuluşun sosyalizm olduğunun da bilincinde olan kadınlarız biz.

Ancak, bir yanıyla bu "özgürlük alanı"nın "diğer" kadınlardan kopuşa da neden olabileceğini şimdiden tartışmalıyız. Zira örgütlenmeye duyduğumuz ihtiyaç karşılandığı oranda örgüt olmanın önemi, bütün kadınların kurtuluşu-özgürleşmesi hedefi daha da netleşmeli bilinçlerimizde. Aksi takdirde, çokça eleştirdiğimiz bireysel kurtuluşu ön plana çıkaran *kimi* feminist akımlarla aramıza çizdiğimiz kalınca çizgi belirsizleşir.

Diğer yandan demokratik bir örgütlenme olarak, YDK, içinde birçok farklı görüşü, bakış açısını, örgütlenme tarzını vs. barındırabilecek kapasiteye ulaştığı oranda gerçek bir örgüt olabilecektir. Aynı cümleyi tersten kurmak da mümkündür. YDK'nın, farklı görüş, bakış açısı ve örgütlenme tarzlarını kapsayabilmesi için bir örgüt olması şarttır. Tüm toplumsal, demokratik vb. örgütlenmeler için geçerli olan bu gerçeklik kadın örgütlenmesi için çok daha önemlidir. Tek bir yönteme hapsolan, örgütlediği kadınları tektipleştirmeye çalışan, homojen bir kütle olma yolunda ilerleyen hiçbir kadın örgütü başarılı olamaz. Bizler kadının yaratıcılığını öldürmeyi değil, aksine önündeki engelleri birlikte temizleyerek geliştirmeyi ve tüm kadınlara mal etmeyi önemsiyoruz.

Farklılıklarımızla birlikte olmanın örneğini gerçekleştirdiğimiz kadın kampına katılan yoldaşlarımız tanık oldular. Dar bir kadın kitlesiyle gerçekleştirdiğimiz kampta dahi, çok farklı yaşamlardan gelen, farklı yaklaşım ve bakış açılarına sahip kadınlarla güzel-verimli bir birlikteliğe imza attık ve ortaklaşabildik. Bu noktada kamp komisyonumuz (belki farkında olarak, belki olmayarak) bu farklılıkları tek bir program çerçevesinde birleştirerek örgütlemeyi başardı. İşte bizim de yapmamız gereken, bu küçük örneği-başarıyı tüm örgütlenme biçimimize uygulamak olmalıdır.

Öyle bir örgüt yaratabilmeliyiz ki, tüm kadınlar kendilerinden bir şey bulabilsin bu örgütlenmede. Ya da öyle bir örgüt yaratabilmeliyiz ki; tüm kadınlar kendilerinden bir şey bulamasa dahi beklentilerini-taleplerini kendilerinin yaratabileceği bir alan açabilsin. Bu örgütte, kimse sözünün-fikrinin bastırıldığını, değersizleştirildiğini, dışlandığını görmesin.

Bu zenginliği, bu farklılıkları tek bir çatı altında toplayabilmek için güçlü bir örgüt gerekir. Bu örgütün bunu başarabilmesi için kampta da ortaya koyduğumuz birbirimize yaklaşım ilkelerini uygulaması yeterlidir. Birbirini eleştiren ama yargılamayan, farklı fikirleri tartışan ama mahkum etmeyen, soran ama sorgulamayan vs. tarzı uygulayan bir örgüt hepimizi kapsayabilir, güçlenebilir.

HESAP SORMAK İÇİN; ÖRGÜTLENİN!

Türkiye tarihinin halka dönük en kanlı katliamlarından biri, 10 Ekim günü Ankara'da gerçekleşti. Bu saldırı faşist hükümet yetkilileri ve onların her türden yardakçılarının söylediği gibi "Türkiye'ye" ya da "ülkenin birlik ve beraberliğine" değildir. Aksine hiç de sır olmayan haliyle bu saldırı, toplumun en ilerici ve en örgütlü kesimlerine, Kürt yurtseverleri, devrimci ve demokratlara yönelmiştir! Türkiye tarihine baktığımızda, devletin "tarihsel düşmanları"nın bu anlamda değişmediğini, hedefin bunun üzerinden seçildiğini söylemek yanlış değildir. Sadece Suruç'ta değil ama tarihte de buna dair yığınla örnek görmek mümkündür.

Ancak burada saldırıyı bir genelleme ile açıklama durumunda da değiliz. Yani "devlet Kürtlere, devrimcilere, demokratlara hep saldırıyordu, yine saldırdı" tarzında bir genelleme, süreci anlamaktan, açıklamaktan ve en önemlisi ise getirdiği görevlere uygun konumlanmaktan uzak, apolitik bir yaklaşım olacaktır. Yapmamız gereken sınıf mücadelesine dair doğru bir okuma geliştirmek ve saldırıyı bunun içinde yorumlamaktır.

TC devleti, faşist karakteri ile her dönem başta işçi sınıfı ve emekçiler olmak üzere halkın baskı altında tutulmasını amaçlayan bir mekanizmadır. Üstelik söz konusu olan TC devleti olduğunda baskı altında tutulan kesimler içine Türk olmayan ulus ve milliyetler, Sünni-İslam olmayan din ve mezhepler girmekte, toplum tasavvuru bunun üzerinden yaratıldığında dışlanan, yok sayılan, baskı altına alınanların kısacası ezilenlerin listesi uzayıp gitmektedir! Hükümet olmaktan iktidar olmaya doğru evrilen sürecinde Tayyip Erdoğan liderliğindeki AKP kliği; bu listeye devletçi bile olsalar yaşam tarzlarına/alışkanlıklarına dönük tehdit algısıyla hareket eden kesimleri de eklemiştir. Denebilir ki T. Erdoğan ve AKP "farklı", hatta kimi zaman uç kesimlerin ortak tepkisini/nefretini kazanabilen ya da bunu olabilecek en derin şekilde açığa çıkaran bir siyasi parti ünvanına layıktır. Bununla birlikte yıllarca süren "sıkı bir çalışma" ile önemli oranda kitleyi saflarına kazanmış, eğitmiş, sürekli bir motivasyon yaratabilmiştir! Kuşkusuz esas kazanımı öncüllerinin aksine (kendileri bunu Menderes-Özal şeklinde tarif ediyor) **hükümet olmakla yetinmemesi aksine devlet iktidarına sahip olmasıdır**. Bu yolda ortaklarından nasıl arındığı ya da arınmaya çalıştığı, "paralel yapı" örneğinde olduğu gibi göz önündedir!

Asıl tehdit!

Hakim sınıflar arasındaki çelişkiler, ülkemizde sınıf mücadelesinin şekillenmesinde hatırı sayılır bir yere sahip olmakla birlikte, hakim sınıflar açısından asıl tehlikenin bu olmadığına da kuşku yoktur. Zira hakim sınıfların şu ya da bu kesimi/kliği iktidar aygıtını (devleti) yok etmeye değil, onun nimetlerinden faydalanmaya yönelir, mücadele eder, kazanır ya da kaybeder! Ancak halk için böyle bir durum geçerli değildir; kendi yaşam koşullarını iyileştirmek için her harekete geçişi doğası gereği burjuva-feodal sınıfları ve onların devlet aygıtını rahatsız eder, karşısına alır! Halka ait her türlü örgütlenmeyi yasaklama ya da doğrudan baskıya uğramasa bile, devletin yedeğine dönüştürülmesi ya da "ilgiyle" izlenmesinin nedeni budur. TC devleti için halk potansiyel tehdittir, bu potansiyeli, parçalamak, kendi potasına akıtmak yapamadığı yerde ise baskı altına almak sınıf refleksi olarak anlaşılmalıdır.

Bahsettiğimiz bu tehdide dair potansiyelin giderek yükselmesi ve farklı mecralarda kendini dışa vurması ise bizim anlamak ve yönelmek için yoğunlaşmamız gereken asıl konudur! Yeterince anlaşılamadığında doğru bir ilişkilenme geliştirilemeyeceği, doğru zeminde ilişkilenemediğimizde ise seçeneklerin kendi zeminimizi kaybetmekle, sınıf mücadelesinin dışına savrulmak biçiminde olumsuz anlamda şekilleneceği anlaşılmak zorundadır. Aksi ise bizi, sınıf mücadelesinde etkin bir güç haline getirecek yolu çizecektir!

Hakim sınıflar açısından var olan tehditte ilk sıraya Gezi İsyanı ile ortaya çıkan kendiliğinden kitle hareketini koymak doğrudur. Buna dair hakim sınıf sözcülerinin dilinden dökülen "asıl dert Gezi"yi çağırmak" vb. yönlü ifadeler bile tek başına bir şey anlatmaktadır. Oluşum sürecine ve içeriğine dair genişçe çözümlemesi kamuoyuna sunulan (bkz. Taksim Meydan Okuması, Umut Y.) Gezi İsyanı'nın en önemli niteliği kitlelerde yarattığı itiraz etme ve mücadele bilincidir. Bu niteliği ile Gezi İsyanı, sadece önceki kitle mücadeleleri ve hakim sınıfların saldırı politikalarının bir birikimi ve sıçraması değil aynı zamanda kendinden sonrasını da hazırlayan yani daha geniş kapsamlı ve yeni bir birikim süreci yaratan bir mücadele okulu olmuştur. Bu anlamıyla bitmemiş sınıf mücadelesinin dalgalı seyrine uygun bir hareket tarzı ile (kendiliğinden karakteri bunda etkendir) sadece geri çekilmiştir. Sonraki dalganın ne kadar güçlü olacağından ziyade buna hazır olup olmayacağımız ve nasıl hazırlanmak gerektiği bizim için asıl sorulardır! Bu sorunun cevaplanması kuşkusuz bir bütün devrimci hareket için geçerlidir ve bütün zayıflığına rağmen Türkiye Devrimci Hareketi, Gezi İsyanı'nın bilincine varabilecek ve onunla devrimci zeminde temas edebilecek en diri güçtür!

Mevcut sistemin tehdit sıralamasında köşe taşlarından biri kuşkusuz Kürt ulusal kurtuluş mücadelesidir. Çelişkinin tarihsel süreci bir yana, son on yıl içerisinde sadece silahlı mücadele ile değil ama ulusal sınırlarını da aşmaya dönük olarak zorladığı; T. Kürdistanı'nı aşan demokrasi mücadelesiyle devletin ciddi düzeyde sarsılmasına neden olan en örgütlü gücün, bugün Kürt ulusal hareketi olduğuna sanırız itiraz edilmeyecektir! Esasını Kürt ulusal sorununun oluşturduğu ancak bunu da aşan ölçüde sistematize olan demokrasi mücadelesi; silahlı ve silahsız biçimleri ve örgütlü olmanın verdiği güçle hakim sınıflar üzerinde ciddi bir baskı yaratmaktadır!

Burada hakim sınıfların tehdit algısında asıl tarihsel düşman kesinlikle unutulmamalıdır; bahsini ettiğimiz işçi sınıfı ve emekçilerdir! Halihazırda en örgütsüz olan, örgütlü kesimleri ise esas olarak işbirlikçi ya da reformist sendikalar eliyle pasifize olan güçten bahsedilmektedir. **Savaşı kazanacak olan henüz savaşa hazır değildir**, niceliği ve üretimden gelen gücü, örgütsüzlüğün dipsiz kuyusunda çarçur olmaktadır! İş cinayetleri başlığı altında sınıf en çok burada kanamakta, hak mahrumiyeti, baskı ve sömürü en fazla işçi sınıfı ve emekçilerin dünyasında yer kaplamaktadır. Parça parça geliştirilen, küçük ya da büyük yığınla direnişin ise hakim sınıflarda yarattığı korku sır değildir. Bunu 1 Kasım seçimlerine yönelik düzen partilerinin asgari ücretten başlayan ekonomik vaatlerinde ve buna karşı patron örgütlerinin sessizliğinde görmek mümkündür! Geçtiğimiz yüzyıl sadece ideolojik değil aynı zamanda nicelik ve nitelik ölümü ilan edilen işçi sınıfının, henüz bu sondan uzak olduğu ve tarihsel rolünü oynamaktan alıkonamayacağını en iyi bilen yine sınıf düşmanlarıdır!

Farklı başlıklar altında sıraladığımız bu tehdit potansiyelinin yaşamın diyalektiği içinde istese de istemese de birleşmiş olması (demokrasi mücadelesi ve ortak düşman babında) bir yana, egemen sınıflarında doğru okuduğu şekliyle, bir süredir giderek daha sistematik bir ilişkilenme içine girdiğini ve birleştiği ölçüde de gücünü katladığını söylemek mümkündür! Bahsettiğimiz birleşmenin nitelik düzeyi ayrı bir tartışma konusudur elbette ama Ankara ve Suruç katliamlarının bu anlamda bir rastgelelik taşımadığını, hedefin asıl tehlikeye yönelmiş olduğu, egemen sınıfların buna uygun bir konumlanmayla rastgele konuşup rastgele saldırmaktan uzak durduğunu söylemek hiç de abartı değildir!

Saldırdılar ve saldıracaklar!

Bütün bir neo-liberal modelin ömrünü tamamlamış olmasının gerçekliği altında ezilen ve şimdilik bir çare üretmekten aciz pozisyonda olan emperyalist kapitalist sistemin Türkiye halkası, yaşanan kriz havasını son nefesine kadar ciğerlerine çekerek; ekonomik açıdan, emperyalist kuruluşlar tarafından bile zayıf halka olarak nitelenmektedir. Hakim sınıflar bunun etkisinin halkta yarattığı ve yaratacağı tepkinin gayet farkındadır ve olası kalkışmaların akış mecralarını şimdiden tıkamanın derdindedirler! Dönemsel olarak açığa çıkan ekonomik krizlerinin dışında "fıtratında" olan "demokrasi krizi"nin giderek derinleşmesinin bir nedeni de budur. Sürecin genel karakteri, meselenin hiç de 400 vekil hırsıyla açıklanamayacağını, bıçağı gırtlağında hissedenin sadece "Saray Efradı" olmadığını göstermektedir! Faşizm sadece son süreçte çıkardığı yasalarla, güvenlik paketleri ile vs. değil ama uzunca bir dönemdir daha kötü günlere hazırlanmakta, bütün konumlanmasını buna göre geliştirmektedir.

Görünen odur ki, bu hazırlık ve konumlanma yasalarla sınırlı bir nitelikte olmayacaktır. Söz konusu TC devleti olduğunda bu da anlaşılmaz değildir. Temel direği ordu olan, meclisi aşan gücüyle MGK'sı, anayasayı aşan niteliği ile "Milli Güvenlik Siyaset Belgesi" olan bir devletten bahsettiğimiz hatırlanmalıdır! Bu yapının bir parçası, bugün karşımıza yeniden ama farklı bir biçim altında, DA-İŞ'ten ya da paralel İslamcı-Cihatçı güçlerden devşirilen kontrgerilla olarak çıkmaktadır. Yapılan katliamları bu anlamıyla devletin dışında aramak ya da devletin suçunu göz yummaya ya da dışardan destek vermeye indirgemek eğer siyaseten saflık değilse, bilinçli olarak devlet propagandasını beslemek anlamına gelir! Saldırının "yasal sınırlara" hapsolmayan, aksine akla gelebilecek bütün biçimlerde şekillenen niteliği, diğer taraftan örülmesi gereken savunma ve karşı saldırı hattının da ipuçlarını vermektedir!

Örgütlenmek ve mücadeleye seferber olmak!

Bugün devrimci demokrat muhalefet ve mücadele örgütlerinin, egemen sınıf güçlerinin dahi kendilerini sınırlamadığı "yasal çerçeve"de mücadelelerini sınırlamasını söylemek, hesap sorma adresi olarak meşruiyeti tartışmalı seçimleri ve yine mevcut sistemin hukukunu tarif etmek, halkı silahsızlandırmaktan ve pasifize etmekten başka anlama gelmemektedir. Karşımızda T. Kürdistanı'nı kana bulamaktan çekinmeyen, kendi yasalarını ve yasal kurumlarını bile tanımayan, en aşağılık şekilde katliamlara yönelen bir devlet gerçekliği vardır.

Bu süreçte önümüzde duran seçimler kuşkusuz genel olarak sınıf mücadelesine dair bir mevzi savaşı niteliğindedir ama sınıf mücadelesi sadece bu biçime hapsedilmeyecek kadar geniş bir mecrada akmaktadır. Burada işaret ettiğimiz olgu mücadelenin sadece barışçıl biçimlerinin değil ama barışçıl olmayan biçimlerinin de etkin bir şekilde hayata geçirilmesi gerektiğidir! Bunun başlıca yolu ise zaten kendiliğinden bir şekilde sokağa ve mücadeleye yönelen halk kitleleri ile buluşmak ve onları örgütlemekten başkası değildir.

Katliamlarınızın üstünü örtemezsiniz!

10 Ekim günü TC, kanlı siciline Ankara'da 100 kişinin üzerinde insanın yaşamını yitirdiği, yüzlerce kişinin yaralandığı bir kanlı katliamı daha ekledi.

TC'nin DAİŞ eliyle gerçekleştirdiği katliamla, Suruç Katliamı'nın üzerinden henüz sadece 4 ay geçmiş, 34 devrimcinin acısı ve öfkesi daha tazeyken bir kanlı halka daha Ankara ile eklenmiş oldu. Halka, yurtsever, devrimci ve demokratlara yönelik bu katliamın asıl amacı, kuşkusuz ki faşist TC devletine ve onun "saray politikalarına" karşı yükselen tepkilerin bastırılmasına ve elbette bu kesimlerin birlikteliğine yöneliktir.

TC, faşist karakterini bir kez daha ispatlamakta ve halkımızın haklı mücadelesine karşı en iyi bildiği şekilde, katliamlarla karşılık vermektedir! Katliamdan sonra faşist ağızlardan dökülen "taziye" ve "kınama" mesajları sadece onların yalan ve ikiyüzlülükle bezeli kişiliklerini ele vermektedir. "Ulusal yas", ya da yaşamını yitirenlerin yakınlarına verilecek "kan parası" devletin suçunu örtme çabasından başka bir şey ifade etmiyor. Katliamdan hemen sonra faşist devletin sözcüleri, bakanları, ikiyüzlüce, aymazca, kitleler nezdinde bu kadar teşhir olmuşken kendilerini "aklayan" açıklamalarda bulundu.

Yaptığı katliamı, halka dönük her baskı ve sindirmeyi, her türlü zulmü saklamak gerek TC gerekse de diğer katliamcı devletlerin tümü açısından bir devlet geleneğidir. Yaşadıklarımız bize gösterdi ki, TC geleneği içinde AKP hükümeti, ikiyüzlülük ve sahtekârlıkta sınırları alabildiğine zorlamış, katliamların üstünü örtme ve yalan söylemede yüksek lisans yapmıştır. Katliamdan hemen sonra kameraların karşısına geçen AKP'nin İçişleri, Sağlık ve Adalet Bakanları, çeşitli "itiraflarda" bulunarak lisanslarını tamamlamaya çalışmaktadır.

İçişleri Bakanı Selami Altınok, gazeteciler tarafından sorulan *"İstifa etmeyi düşünüyor musunuz?"* sorusuna *"Güvenlik zafiyeti olduğunu düşünmüyorum"* şeklinde cevap verirken, Adalet Bakanı Kenan İpek'in pişkince sırıtması bakanlar nezdinde devletin halka yönelik yaklaşımını açıkça göstermiştir.

İkiyüzlülük ve sahtekârlıkta yüksek lisans!

Katliam karşısında devlet yetkililerinin tavırları yukarıdan aşağı devlet gerçekliğini de ortaya koymaktadır.

R.T.Erdoğan, sıradan bir olaydan bahseder gibi, *"her olayda istifayı gündeme getirmek doğru değildir"* dedi; ayrıca dalga geçercesine, "*saldırıda tren garı da zarar görmüştür"* diyerek halkın acılarıyla alay etti adeta.

Ellerinde katillerin listesi olduğu ortaya çıkmasına rağmen, hükümet sözcüsü bakan bozuntuları "Güvenlik zafiyeti yok" diyebiliyor. Eğer güvenlik zafiyeti yoksa Ankara İl Emniyet Müdürü, İstihbarat Şube Müdürlüğü ve Güvenlik Şube Müdürü neden görevinden uzaklaştırıldı? Hükümeti aklama gayretleri o kadar açık ki, fark edilmiyor sanıyorlar.

"İç Güvenlik Paketi" ile birlikte yüzlerce devrimci, yurtsever, demokrat "makul şüpheli" olduğu iddiasıyla gözaltına alınıp tutuklanırken, devletin başbakanının ellerindeki bombacıların listesi için söyledikleri iki yüzlülüklerini bir kez daha ele vermiştir.

Başbakan Davutoğlu; "*Elinizde bu isimlerin katliam yapacağı bilgisi olmasına rağmen neden engellenmedi"* sorusuna*; "biliyorsunuz, bir eylem hazırlığı içinde ama bunu gerçek bir eyleme dönüştürmedikçe veya elinizde o eylemin olabileceğine dair bir veri olmadıkça tutuklayamazsınız. Türkiye sebepsiz yere insanların tutuklanabileceği bir ülke değil"* sözleriyle verdiği yanıt bakış açılarını anlatmaktadır.

Katliamdan hemen sonra sosyal medya yavaşlatıldı. Havuz medyası DAİŞ'i aklamanın derdine düştü. Başbakan Ahmet Davutoğlu ise, Demirtaş'ı hedef gösteren açıklamalarıyla "*Ülkemiz, halkımız, demokrasimiz büyük terör saldırısıyla hedef edinilmiştir"* şeklinde mağdur siyaseti ile *"hedef şaşırtmaya"* devam etti.

Ankara Katliamı ile ilgili başlatılan *"soruşturmada"*, Ankara Başsavcılığı Anayasal Düzene Karşı Suçlar Bürosu'nun talebiyle Ankara 2. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından katliamdan bir gün sonra "gizlilik" kararı aldı. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, en az 106 kişinin katledildiği saldırıyla ilgili tüm haberlere yayın yasağı getirdi. Karar RTÜK'e gönderildi.

Katiller dün yapılan tüm katliamlarda olduğu gibi aynı söylem ve aynı yöntemlerle kendini aklama, ikiyüzlülüklerini saklama çalışmalarına devam ediyor. 4 ay önce 34 devrimci genç katledilmiş, ne istifa gündeme gelmiş ne olayın aydınlanmasına dair herhangi bir ilerleme kaydedilmiştir. 20 Temmuz Suruç Katliamıyla ile ilgili dosya savcıya gitmemiş, otopsi raporları bile bitmemiş, 23 Temmuz'da ise dosyaya gizlilik kararı getirilerek olayın üstü kapatılmak istenmiştir. Biz bu söylem ve yöntemleri dünden bugüne iyi biliyoruz.

Soma'da 301 işçi katledilmişken, Enerji Bakanı istifa etmeyip iki gün art arda giydiği ceketten bahsetmiştir. Biliyoruz ki katliamın gerçek sorumluları, iş güvenliği almayarak, patronun her istediğini yerine getirerek, kölece çalışma koşullarına göz yumarak kasalarını işçinin alınteriyle büyütenlerdir. İşçiyi katleden devlet, bugün yaptığı gibi ulusal yas ilan etmiş, işçi ailelerinin yakınlarına para yardımı vaat etmiştir.

Biz devletin bu ikiyüzlülüğünü sayısız örnekten gördük, biliyoruz. Yakın zamandan başka bir örnek Roboski'dir. 28 Aralık 2011 Roboski Katliamı'nda 34 Kürt katledildi. R.T. Erdoğan, TSK'ya ve hava kuvvetlerine teşekkür etti. Ne TSK'dan ne de devlet görevlilerinden, siyasetçilerden istifa eden oldu. O zaman da katliama yönelik savcılık tarafından yayın yasağı getirildi.

11 Mayıs 2013 Reyhanlı Katliamı'nda Suriye'ye sınır, çetecilerin tehdidi altındaki ilçede yaşayan 54 kişi öldü. Siyasi sorumlulardan istifa eden olmadı. Yayın yasağı getirildi. 5 Haziran 2015 Amed Katliamı'nda 4 HDP'li katledildi. 400 kişi yaralandı. Siyasi sorumlulardan istifa eden olmadı. Yayın yasağı getirildi.

Sizi bekleyen sondan kurtulamayacaksınız!

Roboski'den Amed'e, Suruç'tan Ankara'ya yaşadığımız tüm katliamlar AKP şahsında devletin yaşadığı açmazların, tıkanıklığın bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır.

AKP, sadece Kürt ulusal mücadelesinin yarattığı baskı ile değil, öncü sarsıntıları Gezi'de ortaya çıkan halk hareketinin baskısı altında da ezilmektedir! Yeni kalkışmalara gücünün yetmeyeceğini bilmekte, daha başından hareketin öncülerini katliamlarla ezmeye çalışmaktadır. Bu sayede milyonlara "devlete karşı çıkmayın" mesajı verilmektedir. Ankara'da yaşanan katliam TC'nin, haksız savaş politikalarının bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. İşte bu yüzdendir ki, AKP bunun verdiği rahatsızlık ile dikkati başka yere çekmenin derdi, telaşı içindedir.

Devletin ve eli kanlı bakanlarının çabası nafile bir çabadır. Ne gerçekler saklanabilir halk kitlelerinden, ne katliamın gerçek sorumluları! Köşeye sıkışmışlığınızla daha fazla saldırmaya, katliamlara sığınmaya ve bunun üzerinden mağduru oynayarak kurtulma çabanız nafiledir.

Köşeye sıkıştıkça daha fazla saldırganlaşacak, daha fazla bomba patlatacaksınız üzerimizde ancak sizi bekleyen hazin sondan kurtulamayacaksınız!

Maoistler hükümete 48 saat süre verdi

H. Merkezi: Hindistan'da **Maoistler** Visakha Agency Bölgesi'nde yaptıkları basın açıklamasında, kaçırılan 3 Telegu Desam Parti liderinin serbest bırakılması karşılığında boksit madeni projesinin durdurulması için Eyalet Hükümeti'ne verdikleri süreyi 48 saat daha uzattıklarını açıkladılar. İlk verilen tarih Pazartesi (12 Ekim) idi. Maoistler ayrıca Eyalet Hükümetinden, Andra-Odisha Sınır bölgesindeki tüm tarama operasyonlarını durdurması ve iki gün içinde madencilik önergesini iptal ettiğini açıklamasını da talep ettiler.

Hindistan Komünist Partisi (Maoist) **[CPI (Maoist)]** Doğu Bölgesi lideri **Ramana** Pazartesi günü Visakha Agency bölgesinde, Eyalet Hükümetinin AOB alanlarındaki kabilelere karşı yürüttüğü saldırıları durdurmasını talep eden bir basın açıklaması yaptı. Ramana ayrıca Agency bölgesindeki kurulacak polis karakollarının da durdurulmasını gerektiğinin altını çizdi. Ramana polisin muhbir ağını güçlendirdiğini de belirterek "*Onların Agency'de yaşayan kabileleri tartakladıklarını, bu davranışlarını düzeltmezlerse Halk Kurtuluş Gerilla Ordusu (PLGA)'nın onlara gereken dersi vereceği*" uyarısında bulundu.

Endonezya'da binlerce işçi sokağa çıktı!

H. Merkezi: Endonezya'da ülkedeki üç büyük sendika konfederasyonunun çağrısıyla 15 Ekim günü başkent Cakarta'da biraraya gelen binlerce işçi, kölece ücretleri protesto ederek güvenceli iş istedi.

Bunderan Hi meydanında buluşan işçiler sloganlarla Cumhurbaşkanlığı Sarayı'na yürüdü. Cumhurbaşkanı **Joko Widodo**'yu teşhir eden sloganlar atan işçilere zaman zaman polis saldırıları oldu ve arbedeler yaşandı. Polis, sarayın çevresini abluka altına aldı. İşçiler, dış kaynak kullanımını ve düşük ücretleri protesto ederken, kendilerine sosyal güvenlik hakkı sağlanmadığı ve kadro verilmediğini belirtti.

Avrupa'da Romanlar **"sınırdışılara karşı direniyor"**

Almanya: Bir grup Roman aile ve Hamburg Roma Birliği tarafından Hamburg'un en ünlü kilisesi olan Michel Kilisesi 17 Eylül'de işgal edilmişti. "**Bleiberecht für alle**" (Herkes Kalsın) sloganının yazılı olduğu bir pankartı kilisenin kulesinden sallandıran ve kilisede "misafir" konumunda kalan Romanların direnişi devam ediyor. İşgal sonrası oluşan dayanışma komitesi de kısıtlı imkanlarıyla direnişçilerin ihtiyaçlarını karşılamaya çalışırken, bir yandan da kamuoyu oluşturma çabası içindeler.

Bu anlamda **ATİF Hamburg**, direnişteki Romanların sorunlarını gündemine alarak derneklerinde Roman temsilcilerinin de yer aldığı bir toplantı düzenledi. Avrupa'nın karşı karşıya olduğu mülteci sorunu ve buna yaklaşımlarındaki faydacı, gayri insani, ikiyüzlü tutumu ve mültecilerin karşı karşıya kaldığı sorunlar üzerine kısa bir açılış konuşması yapıldıktan sonra, sözü Roman temsilcileri aldı ve yaşadıkları sorunları aktardılar.

Kendilerinin tek bir istemleri onun da "herkese kalma hakkı" olduğunu söyleyen temsilci, daha sonra yaşadıkları sorunları anlattı. Kendileriyle dayanışma gösteren çeşitli grupların olduğunu ve bunlara teşekkür ettiklerini ama ne yazık ki dayanışmanın çok zayıf olduğunu, hem kamuoyu oluşturmada hem de günlük ihtiyaçların karşılanmasında yeterli olmadığını belirtti.

Şu an Almanya'nın her tarafında polisin Roman avına çıktığını, topladıkları Romanları çeşitli şehirlerde geldikleri ülkelere geri gönderdiklerini belirten temsilci, bunun bu insanları ölüme göndermek anlamına geldiğini belirtti. Özellikle çocukların çok zor durumla karşı karşıya kalacağını belirten temsilci ne yazık ki bunu durduracak güçlerinin olmadığını dile getirdi.

Hamburg'da Roman ve Sinti gençlerin sorunları üzerine gençlik merkezlerinde çalışma yürüten başka bir Roman konuşmacı da Avrupa'nın mülteci sorunu ve halkları nasıl ayrıştırdığı, hem Hitler döneminde hem de bugün Romanlara nasıl bir politikayla baktıkları üzerine bir konuşma yaptı.

Romanlar Almanya'nın "istenmeyenler listesi"nde!

Almanya'nın Balkan ülkelerini "güvenli ülkeler" olarak değerlendirmesinden sonra, bu ülkelerden gelen mültecileri sınır dışı etmeye başladı. Balkan ülkelerinden gelen ve en yoksulları oluşturan Romanlar için bu durum, yoksulluklarının derinleşmesi anlamına geliyordu. Balkan ülkelerinin bazılarında vatandaş bile sayılmayan, kimisinde yaşadıkları bölgeler duvarlarla çevrilen, insani yaşam standartlarının olmadığı alanlarda yaşamak zorunda bırakılan Romanlar, bu yetmezmiş gibi sıkça ırkçı saldırılarla da karşı karşıya kalıyorlar. Hitler tarafından da soykırımdan geçirilen Romanlar, bugün Batı Avrupa ülkelerinde "istenmeyenler listesi"ne alınmış durumdalar.

Ankara katliamına tepkiler sürüyor

* **Hamburg**: **Demokratik Güç Birliği Platformu** 13 Ekim günü yaptığı eylemle "**Katliamın siyasi sorumlusu katil Erdoğan'a başsağlığı dilenmemeli**" dedi. Eylem Asmin Tiyatrosu'nun skeci ve Grup Cemre'nin seslendirdiği özgürlük ve kavga marşlarıyla son buldu.

* **Köln**: ATİK ve Partizan'ın aralarında bulunduğu kurumlar katliamın hemen ardından Ebertplatz'da binlerle buluşarak katliamı kınadılar. Bu eylemin ardından öfkeli kitle 3 gün boyunca eylem yaptı.

* **Dortmund**: Tren Garı'nda toplanan ve aralarında ATİK ve Partizan'ın da bulunduğu sayıları 1000 aşkın kitle bir miting düzenleyerek katliamı protesto etti. Konuşmaların ardından kitle, yürüyüşe geçerek öfke ve kinlerini sloganlara haykırdı.

* **Frankfurt**: Katliamdan birkaç saat sonra Bockenheim'da buluşan kitle, şehir merkezine yürüdü. 700 civarında katılımla gerçekleşen başlangıç mitingi, yürüyüş sırasında daha da artarak birkaç bini buldu. Eyleme ATİF ve Yeni Kadın da katıldı.

* **Reims**: Partizan ve ATİK kitlesinin de yer aldığı bir eylem düzenlenen Reims'te Kürtçe Türkçe ve Fransızca sloganlar atıldı ve açıklamalar yapılarak Türkiye halkının yalnız olmadığı vurgulandı.

* **Zürih**: İsviçre Güç Birliği (IDGB) çağrısı ile Helvetiaplatz'da toplanan kitle, şehir merkezinin işlek caddeleri üzerinde geçilen yürüyüşte, öfkesini haykırarak Ankara'daki katliamı protesto edildi. Eyleme Partizan, İTİF, YDD ve Yeni Kadın'ın yanı sıra TKP/ML, MLKP, MKP, DHKP-C ve PKK de katıldı.

* **Basel**: Partizan, YDG, Yeni Kadın ve İTİF'in de katıldığı eylemde binlerce kişi

biraraya gelerek öfkesini haykırdı ve faşist Türk devletini lanetledi.

* **Yunanistan**: Yunan halkı da yaşanan katliam karşısında duyarsız kalmadı. 11 ve 12 Ekim tarihinde Türkiyeli ve Kürdistanlı politik mültecilerin eylem çağrısına onlarca Yunanlı devrimci, demokrat, ilerici örgüt ve komünistler destek sundu. Sintagma Meydanı'nda buluşan yaklaşık on bin kişi Türkiye Büyükelçiliğine bir yürüyüş yaptı. Ayrıca **Selanik**'te de TC Konsolosluğu'na bir yürüyüş düzenlendi. Her iki eylemde ATİK ve Partizan da yer aldı.

* **Kıbrıs**: Erdoğan ve Davutoğlu, 17 Ekim günü Türkiye'den Kıbrıs'a su taşıyacak projenin açılışı için gittikleri Kıbrıs'ta protesto edildi. Lefkoşa Çağlayan Parkı'nda biraraya gelen birçok örgüt "**Getirdiğin su götürdüğün canları temizleyemez**" yazılı bir pankart açtı. Kitle buradan Türkiye'nin Lefkoşa Büyükelçiliği'ne yürüdü. Elçilik önünde polis barikatı ile karşılaşan kitle Ankara'da katledilenler için saygı duruşu ve açıklama yaptı. Ardından Ankara'da ve Suruç'ta katledilenler için gökyüzüne siyah balonlar uçuruldu.

"21. yüzyılın köleleri olmayacağız!"

H. Merkezi: Yunanistan'da 16 Ekim günü **Mücadeleci İşçiler Cephesi Platformu (PAME)** içinde yer alan çok sayıda özel ve kamu sektörüne bağlı işçi ve sendikacılar Çalışma Bakanlığı'nı işgal etti.

Bakanlık önünde toplanan işçiler sosyal güvenlik sisteminin bütünüyle dağıtılacağını ve hazırlanan torba yasayla kalan haklarının da gasp edileceğini belirterek işçileri, işsizleri, gençleri ve kadınları bakanlık önünde toplanmaya çağırdılar. Ardından bakanlığı işgal eden işçiler binaya, "**21. yüzyılın köleleri olmayacağız, sosyal güvenlik sisteminin dağıtılmasına, işsizliğe, yoksulluğa hayır**" yazılı bir pankart astılar.

"Ankara katliamı, devrimi örgütleme gerekçemizdir!"

H. Merkezi: Ankara katliamının ardından katliamı protesto eden komünist, devrimci, demokrat çeşitli kurumlar açıklama yaptılar. Elimize e-posta yoluyla ulaşan açıklamaları güncelliğinden kaynaklı yayınlıyoruz:

*** Türkiye Komünist Partisi Marksist Leninist (TKP/ML)**: Yaptığı bir açıklama ile Ankara Katliamını kınayan TKPML "*Faşist devletle baş etmek, Halk Savaşı'nın özgürleştirici, kahredici gücünü örgütlemekle mümkündür*" dedi. Açıklama şu şekilde sonlandırıldı: "*Halkımızın gerçeği hızla kavrama ve cesaretle dillendirmesi faşist devlet açısından bir felakettir. Bu devrimciler ve komünistler için ise sorumluluğunu kavrama gerekçesidir. Komünistler ve devrimciler halkın gerçeği hızla kavramasını, devrimci mücadeleyi ve savaşı yükseltme gerekçesi olarak görmelidir. Ankara katliamının hesabını sormak, halkımızın devrime olan ihtiyacına yanıt olmakla mümkündür*" dedi.

*** Yunanistan Komünist Partisi (Marksist Leninist):** "*Demokratik Kürt ulusal hareketine karşı korkakça bir saldırı, komşu ülkenin antiemperyalist ve emekçilerine karşı yapılmış kör bir saldırıdır*" diyen YKP (ML) "*Militan Türkiye halkına, antifaşist, antiemperyalist harekete, militan sol harekete ve demokratik Kürt ulusal hareketine dayanışma mesajını iletiriz*" dedi.

*** TKP/ML ve YKP (ML)'den ortak açıklama:** Emperyalist güçlere ve onların yerli uşaklarına karşı ortak mücadeleyi yükseltme çağrısı yapan örgütler, "*Yunanistan ve Türkiye halklarını, bütün ilerici ve devrimcileri, Ankara faşist rejimini kınamaya ve aynı zamanda Türkiye halkıyla devrimci dayanışma içinde olmaya çağırıyoruz. T. Kürdistan'ında Türk devletinin halka yönelik katliamcı saldırılarını lanetlemeye çağırıyoruz*" dediler.

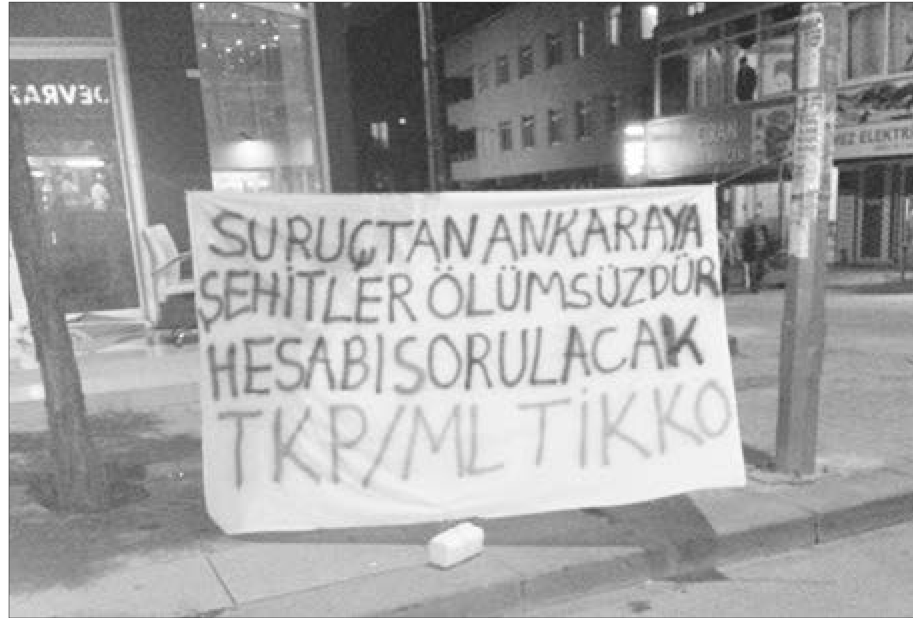
*** Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (FHKC):** "*Emperyalizm, Siyonizm ve onların bölgesel müttefiki olan gerici güçlerin bölgemize dayattığı terör ve savaş politikalarının durdurulması için verilen mücadelenin, bölgemizin ilerici ve özgürlükçü güçleri başta olmak üzere tüm bölge halklarınca ağır bedeller ödenerek yürütüldüğünü görüyoruz*" diyen FHKC, eyleme katılan Filistinli Ahmet Al-Khaldi'nin katledilmesini "ortak mücadele" olarak değerlendirdi. FHKC açıklaması "*Şehitlerimiz, bölgemizde özgürlüğün, barışın, demokrasinin ve adaletin nihai zaferini halklarımızca hep beraber kutlayacağımız güne dek mücadele yolumuzu aydınlatacaktır*" şeklinde sona erdi.

*** Ermeni Devrimciler**: "*Ankara katliamı, 1 Mayıs'lardan, Roboski'den... sonra işlenen en büyük katliam ve kara gün olarak şimdiden işçi sınıfının mücadele tarihine geçti*" diyen Ermeni Devrimciler, T. Kürdistanı'nda süren faşist uygulamalara da dikkat çekerek Cizre'de günlerce sokağa çıkma yasağına karşı direnen halka "Hepiniz Ermeni'siniz" diyerek Ermenilere uygulanan soykırımın yüz yıl sonra bir daha tekrarlanma çabasında olunduğuna dikkat çektiler. "*Katilleri bir yerde aramaya gerek yoktur. Katil, sarayın tepesine yerleşmiş olan hırsız Recep Tayip Erdoğan'dır*" diyen Ermeni Devrimciler, katliamın sorumlularının halkın elinden kurtulamayacağını ve yaptıklarının hesabını vereceklerini vurguladılar.

*** Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK)**: Ankara Katliamı'nın Amed ve Suruç'taki patlamalarla olan benzerliğe dikkat çeken ATİK alçakça yapılan bu saldırıyı nefretle kınayarak, Avrupa'nın çeşitli kentlerinde katliamı kınama ve saldırıları protesto etme miting ve etkinliklerine tüm emekçileri, göçmenleri katılmaya çağırdı; "*Faşist devletin sindirme amaçlı saldırılarına karşı dik durmalıyız, mücadeleyi büyütmeliyiz*" dedi.

*** Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu-Yeni Demokratik Gençlik (ATİK-YDG):** "*Bu saldırıların boşa çıkarılması, katledilen canlarımızın hesabının sorulması ancak ve ancak gerçeği görerek, dillendirerek ve örgütlenerek mücadelenin büyütülmesiyle mümkündür*" diyen ATİK-YDG "*Mitinglerimizi kana bulayanların en büyük korkusu, ezilenlerin yan yana gelerek gerçeği dillendirmesidir! Dünden daha fazla bir araya gelmek ve mücadelemizi büyütmek bu katliamların hesabının sorulması demektir! Geleceği kuracak olan ezilenlerin kahredici gücüdür! Öyleyse bu gücü dünden daha fazla örgütleyeceğiz! Faşizmi döktüğü kanda boğacağız*" dedi.

*** Yeni Demokrat Gençlik**: Halk gençliğini katliama yönelik öfkeyi boykotlarla büyütme çağrısı yapan YDG, "*Halkımıza ve devrimcilere dönük yapılan bu katliamda şehit düşenlerin cenazelerini sahiplenmek ve hesaplarını sormak için alanlara! HDK/HDP Gençliği ile birlikte tüm alanlarda derslere girmeyerek, yaşanan katliamın sorumlusu faşist devleti teşhir ederek mücadeleyi yükseltelim*" dedi.

Kavgada Ölümsüzleşenler

Hasan Yaşar: Dersim-Mazgirt'te doğan Yaşar, 1978'de ailesinin ekonomik yükünü paylaşabilmek için 1978'de İzmit'e gitti. Burada Proletarya Partisi ile tanışan Yaşar, çalıştığı şantiyede işçi çalışması yürütüyordu. 24 Ekim 1979 tarihinde çalıştığı şantiyede muhasebeden maaşını almaya gittikten bir saat sonra tren kazasında öldüğü haberi geldi. Tüm işçiler işi durdurarak E-5 karayolunu trafiğe kapattılar. Yaşar, muhasebe odasında başına vurulan darbelerle katledilerek 20 metre uzaklıktaki tren yoluna atılmıştı. Hasan Yaşar'ın toprağa verilişinin üçüncü gününde katledildiği şantiye yoldaşları tarafından kurşunlandı. Şantiyenin muhasebecisi ise kayıplara karıştı.

Huriye Çıtak: 1968'de Çorum-Alaca'ya bağlı Keşlik köyünde dünyaya gelen Huriye, örgütlülüğe gençlik faaliyeti ile başlar. 1989 yılında gerilla alanına geçen Huriye, 28 Ekim 1991'de Hozat'ın Koçeri köyünde düşmanın kurduğu pusu sonucu ölümsüzleşti.

Mehmet Yeşil: 1960 Dersim Ovacık Balıkan köyünde doğan Yeşil, 1980 yılında mücadeleye Proletarya Partisi saflarında başladı. 12 Eylül AFC'si ile aranır duruma düşen Yeşil, 1986'da gözaltına alındı ve gördüğü her türlü işkenceye rağmen başını dik tuttu. 1993 yılında üç yakınıyla beraber PKK gerillaları tarafından kaçırıldı. 24 Ekim 1993 tarihinde işkencede katledildi.

Ercan Eser: 1973 Dersim Mazgirt doğumlu olan Eser, 22 Ekim 1998'de İstanbul'da geçirdiği trafik kazasında yaşamını yitirdi.

Ölmeyenlerin utandığı bir ülkede;
Acılar Ancak Hesap Sorulduğunda Yatışır!

10 Ekim günü Ankara'da, tren garında bulunan binlerce insandan biriydim ben de. Tesadüfen hayatta kalanlardanım yani... 10 Ekim'de Ankara'da sendika ve meslek örgütlerinin düzenleyeceği Emek, Barış ve Demokrasi Mitingi için bir süredir hazırlık yapıyorduk. Bu miting bizim için önemliydi. Zira 7 Haziran'dan bu yana ülkenin dört bir yanından katliam ve ölüm haberleri geliyordu. T. Kürdistanı'nda sokağa çıkma yasağı ilan edilerek, mahalleler abluka altına alınıyor, keskin nişancının hedefine giren her şeye ve herkese ateş ediliyordu.

7 Haziran'da istediği sonucu alamayan Erdoğan, tüm demokrasi ve özgürlük güçlerine adeta cepheden savaş açmıştı. 20 Temmuz'da Suruç'ta siperdaşlarımız taşeronları aracılığıyla devlet tarafından katledilmiş, devamında, *"teröre karşı mücadele ediyorum"* adı altında devrimci ve yurtseverlere, ilerici ve demokratlara yönelik azgın bir saldırı furyası başlatmıştı. Başta T. Kürdistanı olmak üzere ülkenin dört bir yanından, her gün gözaltı, tutuklama, yargısız infaz haberleri geliyordu. Erdoğan ve çetesinin tüm bu saldırılarına karşı lokal düzeyde belli tepkiler verilse de geniş kitlelerin katılımıyla etkili eylemler yeterince yapılamıyor, eksik kalıyordu. 10 Ekim mitingi, AKP'nin bu kuşatma ve faşist saldırganlığına, vahşetle örülü katliam politikasına, işçi ve emekçilerin, yurtsever, devrimci ve ilericilerle birlikte güçlü bir şekilde dur diyebileceği bir eylem alanı olacaktı.

Düşmanın saldırılarına karşı tek vücut olup, sesimizi birlikte yükseltecek, birbirimizden güç ve moral alacaktık. Bu anlamda umut ve heyecanla çıkmıştık yola. Bir yanımızda Cizîr ve Nisêbîn'de yaşanan vahşetin acıları diğer yanımızda buna karşı gelişen direnişin verdiği umut vardı. Evet, en çok da umut vardı. İnsanda umut olmalı ki direniş gücü bulabilsin. Direndikçe umudu büyütebilsin. Çeşitli kentlerden, değişik kültür ve inançlardan ve de milliyetlerden emekçiler, ezilenler olarak oradaydık.

Bombaları patlatan devletti!

Sabah erken saatlerde indik Ankara'ya hemen herkes gibi. Diğer bölge ve alanlardan gelen yoldaşlarla ayaküstü hasret gideriyor, göremediğimiz dostlarımızla üç beş lafın belini kırıyorduk. Pankartlarımızı açmış, kortej sıralamasına dair son hazırlıkları tartışıyor, slogan listesini gözden geçiriyorduk. Bir yoldaşın *"Otobüsten inerken etrafta bir sürü polis olurdu. Hayret, bugün hiç ortalıkta yoklar"* sözü henüz kulaklarımda çınlıyordu. Hemen her ilde yapılan en küçük eylem ve etkinliğe saldıran, her türlü demokratik eylemi engelleyen ve azgınca saldıran devletin mitingi es geçeceğini düşünmüyordum kendi adıma. Ya giriş sırasında aramalarda, ya miting devam ederken ya da dağılırken mutlaka bir şeyler yapacaklarını, kitleye saldıracaklarını ya da en iyi ihtimalle provokasyon, çatışma ortamı yaratarak mitingi iptal etmeye çalışacaklarını düşünmüştüm. Yazık ki beklentiyi çok küçük tutmuşum. Saat 10.00'a doğru gelirken yavaş yavaş yürüyüşün başlamasıyla birlikte biz de kortejimizi oluşturmak üzere harekete geçtik.

Amacımız HDK/HDP bileşenleriyle birlikte hareket etmek, onlarla yürümekti. Herşey tam da bu esnada oldu. Kortejlerin oluşturulduğu dar alanda binlerce insan yürümek üzere hazırlık yaparken oldu herşey. Amacın bir seferde olabilecek en fazla kaybın verilmesi olduğu çok açıktı. Partizan pankartının hemen önünde bulunduğum sırada kendimi bir anda yere kapaklanmış buldum yanımdaki yoldaşla birlikte. Kulağımda şiddetli bir çınlama, büyük bir uğultuyla. Her şey o kadar çabuk oldu ki yaşadıklarımın birçoğunun ayrıntılarını hatırlamıyorum şu an. Tek bildiğim yere düşmemle karşıma çıkan tablo oldu. O gün patlamaların olduğu yerde bulunan hemen herkesin değişik boyutlarda tanık olduğu ve yaşadıklarını yaşadım ben de. Çokça anlatıldı zaten yeniden anlatmaya gerek yok.

Adeta bir savaş meydanını andıran korkunç bir görüntü vardı karşımda. Herkesin büyük bir şok yaşadığı, anlamsız hareketler yaptığı, oradan oraya koşturduğu, yüzlerce insanın can çekiştiği bir vahşet tablosuydu gördüğüm... İnsan o anda ne düşüneceğini ya da neyi, kimi düşüneceğini bilemiyor... Büyük bir karmaşa, üzüntü, öfke kasırgası, çaresizlik… Yerde can çekişen yüzlerce insan ve ne yapacağını bilemeyen oradan oraya koşturan bir o kadar insan. Tam bir can pazarı. Bu görüntünün hayatım boyunca aklımdan çıkacağını sanmıyorum. Patlama anına kadar ortalıkta görünmeyip yerde yüzlerce insan cansız bir şekilde yatarken ve bir o kadarı can çekişirken "güvenlik" için giren devleti de tabii.

Bizi katleden devlet, acımızı yaşamımıza bile tahammül edemedi. Bombalar patladıktan sonra "güvenliğimizi" sağlamak üzere gelen polis, yolları tıkayarak ambulansların girişini engelledi. Bu da yetmezmiş gibi üzerimize gaz sıkarak yaralıları "korudu". Bakmayın siz televizyon programlarında çok önemli şahsiyetlerin durumu hafifletmeye çalışan konuşmalarına, devlet tüm gücüyle oradaydı, yanı başımızdaydı. Bizi katlettikten sonra da yalnız bırakmadı, Daha fazla ölelim diye ambulansların yolunu kapattı, yaralıların üstüne gaz attı. En küçük bir basın açıklamasına bile savaşa gider gibi hazırlanan, her mitingde eylemci kıyafetiyle ortalıkta dolaşan, devrimci ve yurtseverlerin kortejlerinden görüntü alan polis, patlama anında "yoktu". Hatta patlamadan birkaç dakika önce alandaki resmi polisler araçlarını terk ederek bölgeyi boşaltmıştı. TV'lerde, gazetelerde parçalanmış bir şekilde görünen araç işte o polislere ait araçtı.

Hayatta kalmaktan utanmak…

Yani dememem o ki başından itibaren devlet tarafından organize edilen, planlanan ve DAİŞ'in tetikçi olarak kullanıldığı açık bir devlet katliamıydı yaşadığımız.

Gölgesini hiçbir vakit üzerimizden eksik etmeyen devlet yine oradaydı.

Tıpkı 77 1 Mayıs'ında, Çorum'da, Maraş'ta Sivas'ta, Gazi'de; Newroz'da Cizîr'de, yakın zamanda Roboski'de, Suruç'ta olduğu gibi... Patlamanın ilki kortejimizin hemen arkasında 10 adım ötemizde diğeri ise hemen önümüzde, 3 adım ötemizdeydi. Patlamadan birkaç saniye önce yer değiştirmemiz-birkaç adım- kortejimizin hareketlenmesi sonucunda bugün tesadüfen hayattayız. Etrafımızdaki yüzlerce insan öldüğü için bize sıra gelmemiş oldu. Olayın benim açımdan en ağır yanı buydu. Hayatta kalanların, hayata kalmaktan utandığı bir coğrafyada yaşıyoruz. Acının çığ gibi büyüdüğü, Ege'den T. Kürdistanı'na, Akdeniz'den Karadeniz'e kol gezdiği bir iklimdeyiz artık.

Devlet iyi ve güzel olan ne varsa tüm hışmıyla saldırıyor. Geleceğe açılan her kapıya kilit vurmaya çalışıyor. Kalbimizi acıya ve yasa boğup, umudumuzu ve direncimizi kırmak istiyor. Bu çok açık. Erdoğan'ın, iktidarını korumak için ellerini kanla yıkamaktan, biz işçi ve emekçilerin kanını içmekten bir an bile geri durmayacağını çok acı bir şekilde bir kez daha gösterdi bize yaşadıklarımız. Besleyip büyüttükleri ve bugün tetikçi olarak kullandıkları tekfirci çetelerle geleceğimizi ve umutlarımızı yine bir kez daha kana boyamak isteyecekleri de kesin. Bir kez daha çok acı bir şekilde anladım ki, söz konusu devlet olduğunda olabilecek en kötü şeye karşı hazırlıklı olmalı! Basın açıklamalarımızda, eylemlerimizde, mitinglerimizde tıpkı eskiden olduğu öz savunmamızı yapmalıyız. Kendi güvenliğimizi oluşturup her şeye hazırlıklı olmalıyız! Özellikle de devrimci, ilerici, yurtsever kurumların çok daha dikkatli olması şart.

Bugün emek cephesinde devrimci, ilerici ve yurtsever tüm muhalif güçlerde büyük bir acı hâkim. Elbette yapması söylenmesi kadar kolay değil ama acımız öfkemiz dinmeden geçmeyecek. Bugün bırakalım acımız öfkemizi büyütsün. Öfkeli olmayı üzgün olmaya tercih edeceğimiz tarihi anları yaşıyoruz. Öfke duygusu biz devrimciler için önemli bir duygudur. Öfkeli olmak kötü değil iyidir. Öfke hesap sorma enerjisi taşır bağrında. Biliyoruz ki biz ezilenlerin öfkesine karşı duracak hiçbir silah icat edilmemiştir. Bırakalım öfkemiz düşmanın kalelerinde gürlesin. Acılar ancak hesap sorulduğunda yatışır! (**Bir Partizan**)

Barış şehitlerini binler “Yastayız, isyandayız” diyerek uğurladı

H. Merkezi: Ankara şehitleri, binlerle memleketlerine uğurlandı ve yine binlerle karşılanarak son yolculuklarına uğurlandı. Halkın “Katillari tanıyoruz” ve “Yastayız, isyandayız” diyerek sahiplendiği cenaze törenlerinde en öne çıkan sloganlar ise öfkenin adı ve adresiydi: “**Katil devlet hesap verecek**” ve “**Hırsız, katil Erdoğan**”! Cenazeleri aralarında Partizan, PŞTA, YDG ve YDK’lıların bulunduğu çok sayıda kurum törenlere katılım çağrısı yaparak sahiplendi.

* **Ramazan Çalışkan**: HDP üyesi Çalışkan’ın cenazesi ailesi ve yoldaşları tarafından Bursa’nın İnegöl İlçesi Huzur Mahallesi’ne getirildi. Cenaze töreninin ardından Çalışkan, omuzlarda sloganlar eşliğinde, mahallede bulunan Merkez Mezarlığı’nda toprağa verildi.

* **Berna Koç ve Ayşe Deniz**: 12 Ekim günü on binlerce kişinin katıldığı grev eyleminin ardından İzmir halkı kadın şehitleri için ilk olarak Halkevi önünde yapılan anmaya katıldı. Başta Halkevci kadınlar olmak üzere YDK, SFK, Amargi, İzmir Kadın Dayanışma Derneği ve daha birçok kadın kurumunun katıldığı eylemde **ESP**, Partizan, **Kaldıraç** ve diğer kurumlar da yer aldı.

Sonrasında Halkevi üyesi Berna’nın naaşını kadınlar taşıyarak binlerce kişi ile yürüyüşe geçtiler. Burada kitlenin önü polis tarafından kesildi. Kitle bir güvenlik çemberi oluşturarak, sloganlar eşlinde yürüyüşü sonlandırdı. Berna’nın vasiyeti üzerine İzmir’in diğer kadın şehidi Karşıyaka HDP yöneticisi Ayşe Deniz ile birlikte Soğukkuyu’da bulunan Doğançay mezarlığına götürülerek iki arkadaş birlikte defnedildi.

* **Seyhan Yaylagül ve Ebru Mavi**: Maraş-Elbistan’da 12 Ekim günü son yolculuklarına uğurlanan Seyhan ve Ebru için Elbistan Cemevi önünde bir anma yapıldı. Anmaya **HDP**, DBP, **EMEP**, Partizan, **ESP** katıldı. Kadın şehitlerin tabutunu kadınlar omuzlarında alana getirdi ve burada yapılan anmanın ardından Seyhan ve ebru son yolculuklarına uğurlandılar.

* **Elif Kanlıoğlu**: Artvin-Arhavi’ye götürülen Elif’i son yolculuğunda yalnız bırakmamak için kitle 12 Ekim günü sabah saatlerinde evinin önünde biraraya geldi. Elif buradan öfkeli sloganlar ve ağıtlarla defnedilmek üzere köyüne götürüldü.

* **Fatma Esen**: İstanbul-Fatih’te Siirt Eruh-Der önünde yüzlerce kişi biraraya gelerek Ümmü Gülsüm Camisi’ne bir yürüyüş düzenledi. Cenaze namazının ardından dernek önünde anma yapıldı. Anma sonrasında Fatma’yı son yolculuğuna uğurlamak için kitle Gazi Mahallesi’ne geçti. Kitle Şair Abay Lisesi önüne kurulan taziye çadırı önünden, Gazi Şehitlik mezarlığına kadar yürüyerek Fatma’yı ölümsüzlüğe uğurladı.

* **Dicle Deli**: İstanbul’da binlerce kişi 12 Ekim günü Dicle’yi son yolculuğuna uğurlamak için Silivri Camii’de biraraya geldi. Dicle’nin ablası acısını, “*Ağıt yakmayın, ağlamayın. Barış şehidimiz o bizim. Adın gibi aktın gittin Diclem*” cümleleriyle ifade etti. Kadınlar Dicle’yi omuzlarında, Kürtçe sloganlar ve zılgıtlar eşliğinde uğurladı. Dicle Silivri mezarlığında sonsuzluğa uğurlandı.

* **Vahdettin Özkan, Selim Örs, Azize Onat, Ahmet Katurman, Cemal Avşar:** İstanbul-Ümraniye’de son yolculuklarına binlerin katılımıyla 12 Ekim günü uğurlanan 5 şehit için Yavuz Selim Cami’nde biraraya gelen kitle katledilenlerin cenazelerini zılgıt ve alkışlarla karşıladı. Dini törenin sona ermesinin ardından cenazeleri omuzlarına alan kitle sloganlar eşliğinde HDP Dudullu İlçe binasının önüne yürüdü ve burada anma yaptı. Azize’nin tabutunu kadınlar “**Jin jiyan azadi**” sloganıyla taşıdı.

* **Tekin Arslan**: İnşaat-İş Sendikası üyesi Arslan’ın cenazesi 11 Ekim akşam saatlerinde İstanbul-Kartal’daki cemevine getirildi. 12 Ekim günü binler cenaze için cemevinde biraraya geldi. Arslan’ın cenazesi yoldaşları ve dostlarının slogan ve alkışları eşliğinde Kartal Meydanı’na doğru yola çıktı. Kitle yol boyunca yeni katılımlarla çığ gibi büyüdü. Kitle yol üstünde bulunan AKP Kartal İlçe Başkanlığı önünden geçerken Erdoğan’ı yuhalayarak ve “**Katil Erdoğan**” sloganlarını haykırarak tepkisini dile getirdi. Meydanda yapılan törenin ardından kitle Tuzla Aydınlı mezarlığında Arslan’ı son yolculuğuna uğurladı.

* **Güney Doğan**: Dem-Genç ve HDP Gençlik Meclisi üyesi Doğan, 12 Ekim günü İstanbul’da Taşdelen Cemevi’nde kitlesel bir tören ile sonsuzluğa uğurlandı. Cemevinin yanında bulunan TOKİ Lisesi öğrencileri ise okul kapısına astıkları “**Bu okulda boykot var**” yazılı dövizler açarak derslere girmedi. Sloganlarla okuldan çıkan öğrenciler okulu boşaltarak cenazeye katıldı. Doğan’ın İTÜ’den arkadaşları da kitlesel bir katılım sergileyerek “**Güney İTÜ’de yaşayacak**” sloganlarını attı. Törende Doğan’ın ailesi ve Partizan adına yapılan konuşmaların ardından Doğan toprağa verildi. Yol boyunca güvenlik önlemleri alan kitle araç ve konteynır kontrolleri yaptı. Ardından kitle bölgede olası bir faşist saldırıya karşın dağılmadan disiplinli bir şekilde sloganlarla cemevine doğru tekrar yürüdü.

* **Binali Korkmaz**: İstanbul-Küçükçekmece Garip Dede Cemevi’nde binlerce kişi tarafından yapılan anma sonrası Korkmaz’ın cenazesi Gümüşpala’daki evine götürüldü ve daha sonra Avcılar’da toprağa verildi.

* **Adil Gür, Mesut Mak**: Dersim’de 12 Ekim günü işçi ve emekçiler greve giderek, üniversite ve lise öğrencileri ders boykotları yaparak, esnaf kepenk kapatarak şehitlerini uğurladı. EMEP üyeleri Gür ve Mak, aileleri, yoldaşları ve arkadaşlarıyla birlikte binlerin katılımıyla uğurlandı. Meydanda yapılan törenin ardından Cemevi’ne yürüyüş yapıldı. Cemevi’nde şehitler için dini vecibeler yerine getirildikten sonra, Atatürk Mezarlığı’nda defnedildi.

* **Gazi Güray**: Memleketi Dersim’de 12 Ekim günü binlerin karşıladığı Güray’ın cenazesi Mazgirt’e götürüldü. Burada da kitlesel bir şekilde karşılanan Güray Kayacı köyünde defnedildi. HDP milletvekillerinin yanı sıra çevre köy ve ilçelerden yoğun katılım gerçekleşti.

* **Erol Ekici**: İnşaat-İş Sendikası üyesi Ekici için memleketi Erzingan’da tören düzenlendi. 12 Ekim günü aralarında **Partizan** ve **YDG** okurlarının da bulunduğu kitle Ekici için Beşsaray Köyü Cemevi’nde buluştu. Buradan sloganlarla köy mezarlığına defnedilen Ekici’nin kardeşi “*Unutursak kalbimiz kurusun, hesabını biz soramazsak çocuklarımıza vasiyetimizdir*” dedi.

* **Osman Turan Bozacı**: Emekli öğretmen Bozacı, 12 Ekim günü memleketi Rize-Pazar’ın Şentepe Köyü Sahil Camii’nde kitlesel bir şekilde toprağa verildi. Kardeşi Ayhan Bozacı, yaptığı konuşmada, “*Ülkemizde kara bir bulut dolaşıyor. Şimdiyse binlerce devrimci doğdu, bunu Saray’daki böyle bilsin!*” dedi.

* **Ümit Seylan**: Erzurum’un Tekman ilçesinde 14 Ekim günü binlerce kişinin katıldığı cenaze töreninde kardeşi **Ömer Seylan**, “*Bu tür katliamlara baş eğmeyeceğiz. Gerekirse biz de bu yolda canımızı feda ederek şehit düşeriz. Kardeşim Kürdistan ve barış şehididir*” dedi.

* **Serdar Ben:** 15 Ekim günü İstanbul’da Gazi Mahallesi’nde son yolculuğuna uğurlanan İnşaat-İş Sendikası üyesi ve Alınteri okuru Ben binlerce kişi tarafından son yolculuğuna uğurlandı. Gezi şehidi ailelerinin de katıldığı eylemde ilk olarak Eski Karakol önünden Gazi Cemevi’ne bir yürüyüş düzenlendi. Burada Ben’in tabutunu omuzlarına alan binler, Ben’i “**Şehid namirin**” sloganıyla uğurladı.

* **Nevzat Özbilgin**: Özbilgin, 15 Ekim günü memleketi Agirî Güneysu köyünde son yolculuğuna uğurlandı. Uğurlama törenine HDP Ağrı milletvekilleri, belediye eşbaşkanlarının da olduğu çok sayıda kişi katıldı.

* **Fatma Batur, Bedriye Batur, Hasan Baykara**: 3 şehit, Alanya’da 15 Ekim günü binlerce kişinin katıldığı törenle son yolculuklarına uğurlandı. Cikcilli Mezarlığı’na getirilen şehitler için düzenlenen dini törenin ardından sloganlar eşliğinde cenazeler son yolculuklarına uğurlandı.

Seyhan Yaylagül ve Ebru Mavi

Vahdettin Özkan, Selim Örs, Azize Onat, Ahmet Katurman, Cemal Avşar

Serdar Ben

Tekin Arslan

"Suruç, Amed, Ankara! Unutma, unutturma!"

H. Merkezi: Ankara Katliamı'nın sonrası on binler "**Katili Tanıyoruz**", "**Hayatı Durduruyoruz**" ve "**Unutmuyoruz, buradayız**" sloganlarıyla öfkeli bir şekilde sokağa döküldü. Aralarında **Yeni Demokrat Kadınları**n, **DDSB'lilerin**, **Partizan** ve **Yeni Demokrat Gençlik** okurlarının da olduğu halk kitleleri merkezi çağrılara kitlesel olarak cevap verirken, bulundukları yerleri de isyan alanlarına çevirdiler.

Ankara

* 12 Ekim günü binlerce kişinin iş bırakarak buluştuğu Kolej'de şehitler için eylem gerçekleştirildi. Polisin ablukaya aldığı ve yürüyüşün gerçekleşmemesi için elinden gelen çabayı gösterdiği eylem ısrarla sürdürüldü. Ayrıca Yüksel Caddesi'nde LGBTİ'ler, Ankara şehitleri için oturma eylemi yaptı.

* 13 Ekim günü iş bırakarak Kolej'de buluşan binlerce kişi Kızılay'a yürümek istedi, ancak burada polis saldırısına maruz kaldı. Buna rağmen eyleme katılım anbean artarken Sakarya'da eylemi sürdüren kitle daha sonra şehitler için siyah balon uçurdu.

* 17 Ekim günü Sakarya Meydanı'nda buluşan ve katliamda yaşamını yitirenlerin ailelerinin de katıldığı etkinlikte aileler, "**Yastayız, isyandayız, unutturmayacağız**" yazılı siyah pankart açtı. Anma boyunca katliamda yaşamını yitirenlerin isimlerinin yazılı olduğunu dövizler ve fotoğrafları taşındı. Anmada sıklıkla "**Katil devlet hesap verecek**" sloganları atıldı.

İstanbul

* **İkitelli**: Binlerce kişi 11 Ekim günü cemevi sloganlarla buluştu ve siyah flama taşıdı.Yürüyüş sırasında Mehmet Akif Mahallesi'nde bulunan karakol önünden geçilirken, "**Katil devlet hesap verecek**" sloganı atıldı. Halkın büyük çoğunluğunun katıldığı eylemde, yürüyüşe katılmayan insanlarda camlardan zafer işareti yaparak ve alkışlayarak eyleme destek verdi.

* **Taksim**: Taksim'de Galatasaray Lisesi önünde oturma eylemi düzenlenerek "**Hayatı Durduruyoruz**" denildi. "*Saraylarını başlarına yıkacağız*" diyen kitle yere siyah pankart serip üzerine mumlar dikti. Taksim esnafı da gün içinde kepenk kapatıp işyerlerine siyah pankart astı.

* **Sirkeci**: 13 Ekim günü **DİSK**, KESK, **TTB** ve TMMOB'un çağrısıyla Beyazıt Meydanı'nda gerçekleşecek miting için toplanma adreslerinden biri Sirkeci Tren Garı idi. Ancak mitingin Valilik tarafından yasaklanmasının ardından toplanma yeri polis ablukasına alındı. Eyleme gelmek isteyenler darp edilerek gözaltına alınırken yüzlerce kişinin toplandığı Sirkeci sloganlar ve açıklamalarla eylem alanına dönüştürüldü.

* **Cerrahpaşa**: 13 Ekim'deki Beyazıt Mitingi için toplanma noktalarından biri de Cerrahpaşa Hastanesi idi. Hastane bahçesinde, "**Katili tanıyoruz**" pankartı arkasında toplanan emekçiler, girişe kadar yürüdü. Polisin kitleye saldırısı üzerine kısa süreli bir arbede çıktı. Ardından kitle oturma eylemi yaptı.

* **Sarıgazi**: "**Suruç'tan Ankara'ya şehitler ölümsüzdür, hesabı sorulacak**" yazılı bomba süsü verilmiş pankartı Demokrasi Caddesi'ne asan TKP/ML militanları, "**Kızıl ordu TİKKO katillerin peşinde**" sloganlarıyla eylemi iradi olarak sonlandırdı.

* **Gülsuyu**: TKP/ML militanları Ankara'da devletin gerçekleştirdiği katliamın hesabını soracaklarını vurgulayan yazılamalar yaptı. Bu sırada uzun namlulu silahlarla olası bir saldırıya karşı önlem aldı.

* **Pendik**: TKP/ML militanları Aydos Mahallesi'nde duvarlara, "**Bizim zaferimiz, onların kıyameti olacaktır**", "**Ankara'nın hesabını soracağız**" gibi yazılamaları duvarlara nakşetti.

* **Şişli**: HDP Gençlik üyeleri Nurullah Erdoğan, Güney Doğan ve Muhammed Demir için 16 Ekim günü HDP Gençlik Koordinasyonu tarafından Şişli Pangaltı Metro önünde bir anma gerçekleştirildi. Eyleme YDK da katıldı.

* **Kadıköy**: 17 Ekim günü "**Unutmuyoruz! Buradayız!**" diyerek Beşiktaş İskelesi önünde buluşan binlerce kişi 1 saatlik "sessiz" oturma eylemi boyunca "**Katili tanıyoruz**" yazılı dövizlerle katledilenleri andı. Eylemin sonunda üzerlerinde katledilenlerin isimlerinin yazdığı kartları taşıyan siyah balonlar gökyüzüne bırakıldı. Tam bu sırada "sessiz" oturma eyleminin "sessizliği" bozuldu ve kitle aynı anda öfkeyle "**Katil devlet hesap verecek**", "Hırsız, katil Erdoğan", "**Suruç, Amed, Ankara! Unutma, unutturma!**" vb. sloganlarını haykırdı.

* **Esenyurt**: Depo Halkevleri önünde buluşan kitle buradan mahallenin ara sokaklarını gezerek bir yürüyüş düzenledi. Yol boyunca ajitasyonların çekildiği eylemde sık sık "**Hırsız, katil AKP**", "**Katil devlet halka hesap verecek**" vb. sloganlar atılırken, kitle yürüyüşünü Depo önünde sonlandırdı.

"Katillerden hesabı kadınlar soracak"

H. Merkezi: Katliamda yaşamını yitiren 30 kadın için aralarında **Yeni Demokrat Kadın**'ın da bulunduğu kadın örgütleri de sokaktaydı. Kadınların cenazelerini omuzlarında taşıyan kadınlar, Berna'yı, Dicle'ye, Meryem'i yalnız bırakmadılar. Kadınlar "**Katillerden hesabı kadınlar soracak**" dediler.

Adana

Adana Kadın Platformu, İnönü Parkı'nda mumlar yakarak katledilenleri andı. "**Barışı isteyen kadınları öldürdüler**" pankartı açan kadınlar mumlarla "**Barış 10.10.15**" yazdı. Konuşmaların ardından kadınlar oturma eyleminin yanı sıra sessizlik eylemi gerçekleştirdi. Oturma eylemi sırasında katledilenleri tanıyanlar ve katliamı yaşayanlar söz alarak, yaşananları anlatırken, sloganlar eşliğinde anma son buldu.

İzmir

Alsancak Garı önünde buluşan kadınlar garın önünden Kıbrıs Şehitleri Caddesi'ne oradan da Sevinç Pastanesi önüne yürüyüş gerçekleştirdi. Kadınlar "**Üzgünüz, öfkeliyiz, yastayız, isyandayız**" pankartı taşırken, YDK da eyleme "**Katillerden hesabı kadınlar soracak**", "Ölenlerin adını unutma, türkülerin meydanların", "**Katliama karşı kadınlar sokağa**" vb. dövizleriyle katıldı. Kadınlar yürüyüş sırasında Penti önünde durarak Penti'nin Tekirdağ'da HDP adayı Şehnaz Kaya'yı işten çıkarmasını protesto etti ve boykot çağrısı yaptı.

Gerilladan Ankara şehitlerinin anısına eylem

H. Merkezi: Ankara'da gerçekleştirilen katliamın ardından 15 Ekim Günü **TKP/ML-TİKKO** gerillaları Ankara'da şehit düşenler anısına bir eylem gerçekleştirmişlerdi. TKP/ML TİKKO Dersim Bölge Komutanlığı konuya ilişkin bir açıklamaya yaptı. Elimize e-posta yoluyla ulaşan açıklamada eyleme ilişkin şu ifadelere yer verildi:

"*Partimiz **TKP/ML**'ye bağlı **TİKKO** gerillaları, 15 Ekim Perşembe günü saat 13.00'te Dersim Hozat'a bağlı Amutka (Yenibaş) Karakolu'nun Kale olarak adlandırılan tepesine yönelik saldırı eylemi gerçekleştirmiştir. Eylemde tepenin mevzilerine 20 metreye kadar sızan saldırı kolları, iki mevziyi tümden imha etmiş, aynı anda ferdi silahlarla mevziler yoğun bir şekilde vurulmuştur. Ayrıca kale, iki ayrı koldan da bixi, kanas ve ferdi silahlarla 10 dakika boyunca etkili bir şekilde vurulmuştur. Eylem başladıktan sonra düşman, A4, MG3 ve bomba atarlarla çevresini rastgele vurmuştur. Ayrıca düşman, eylem boyunca rastgele havan ve tank atışları yaparak yoğun bir şekilde etrafını vurmuştur. Bu eylemde düşmanın net 4 ölüsü vardır. Ölü ve yaralılar daha fazla da olabilir.*"

Dersim Bölge Komutanlığı eylemin anlamına dair açıklamasında "*Son süreçte devletin halka saldırıları artarken ve katliamlar durmaksızın devam ederken halkımızın acılarına cevap olabilmek için gerçekleştirilen bu eylem, Ankara'da katledilen halkımıza ve devrimcilere atfedilmiştir*" ifadelerine yer verdi.

"Unutmadık, unutmayacağız! **Hesabını soracağız!**"

İzmir

* Grevin 1. gününde on binler İzmir'in birçok yerinde ilan edilen greve katıldı ve işyerlerinden yürüyerek Basmane'de toplandı. Basmane'de toplanan kitle sloganlarla farklı kollardan Gündoğdu Meydanı'na yürüdü. Burada sendikalar adına açıklama yapılmasının ardından Barış Anneleri konuştu. Kitle katliamda yaşamını yitirenler için denize karanfil bıraktı.

* Grevin 2. gününde de on binler buluştu. Sabah işyerlerine giden işçiler ve kamu emekçileri işyerlerinden topluca Gündoğdu Meydanı'na geldi. Burada kortejler oluşturularak, katliamda 13 üyesini yitiren BTS'nin İzmir Şubesi'nin bulunduğu Alsancak Garı önüne yüründü.

* İzmir Adliyesi önünde biraraya gelen avukatlar "**Sarayın katliamının hesabı sorulacak**" ve "**Faşizme geçit vermeyeceğiz**" pankartları açarak eylem gerçekleştirdiler.

*** Güzeltepe**: 15 Ekim günü Sağlık Ocağı önünden başlayan yürüyüşte "**Unutmadık, unutturmayacağız! Ankara'nın hesabını soracağız!**" yazılı pankart taşındı. Meşaleli yürüyüş sırasında mahallenin belli bir konumuna barikat yapan polise halk öfkeli bir şekilde tepki gösterdi. Açıklamanın ardından Alevi Yol Derneği tarafından türkü dinletisi gerçekleştirildi.

* 17 Ekim günü Alsancak Gar önünde biraraya gelen kitle burada açıklama gerçekleştirdi. Katliamın yaşandığı saat 10.04'te şehitler saygı duruşu yapıldı. Burada yapılan açıklamanın ardından Alsancak Garı'na karanfiller bırakılırken şehitler için mumlar yakıldı.

İzmir

Bursa

* 12 Ekim günü Kent Meydanı'nda toplanan 3 bini aşkın kitle sabah saatlerinde "**Barış için gittik, katledildik! Hesabını soracağız**" yazılı pankartın arkasında yürüdü. Fevzi Çakmak'tan Fomara Meydanı'na yürüyen kitle burada açıklama yaptı. Yürüyüş sırasında trafik tek yönlü olarak kapatıldı. Aynı gün yine binlerce kişi Setbaşı'ndan Heykel'e bir yürüyüş gerçekleştirdi.

* Grevin 2. gününde Setbaşı'nda toplanarak Heykel Meydanı'na yüründü. "**Barış için gittik katledildik. Hesabını soracağız**" pankartı açan kitlenin eylemine liseliler de "**Yasta değil isyandayız! Derste değil boykottayız! Bu memlekette barıştan önemli ders YOK!**" pankartı ile katıldı. Açıklamadan sonra meydanın kaldırımlarına kırmızı karanfiller bırakıldı.

* Partizan, BDSP ve Halkevleri yaptığı çağrıyla, 13 Ekim akşamı Teleferik'te cemevi önünde, "**Ankara katliamını unutmayacağız! Hesabını soracağız!**" pankartı arkasında toplanan mahalleli buradan Teleferik Meydanı'na yürüdü. Yürüyüşten önce mahalleye, halkı eyleme çağırı amacıyla yapılan ozalitler polis tarafından duvarlardan söküldü. Mahalleliyi tedirgin etmek için sivil polisler yürüyüşten önce mahallede sık sık tur attılar.

*** Gemlik**: Gemlik Emek ve Demokrasi Platformu'nun çağrısıyla 12 Ekim'de Dereboyu Taşköprü'de "**Yastayız, İsyandayız! An'kara**" pankartı arkasında kitle Çarşı Meydanı'na kadar büyük bir öfkeyle yürüyüş gerçekleştirdi. Kitle AKP önüne geldiğinde "**İşte burası, faşist yuvası**" ve "**Hırsız katil Erdoğan**" sloganları eşliğinde AKP binasını taşladı ve boya attı. Kısa süreli bir arbededen sonra kitle yürüyüşünü Çarşı Meydanı'na kadar sürdürdü. Ayrıca HDP binasına faşist saldırı ihtimaline karşı burada da gece boyunca nöbet tuttu.

Dersim

10 Ekim günü esnaf kepenk kapattı, halk binler olup sokağa çıkarak yaşanan katliamı protesto etti. 12 Ekim'de Sanat Sokağı'nda toplanan binlerce kişi "**AMED- SURUÇ-ANKARA /Katilleri Biliyoruz, Hesabı Sorulacak**" pankartıyla Seyit Rıza Meydanı'na yürüdü.

Rize

12 Ekim günü Fındıklı'da Patika Cafe önünde biraraya gelen kitle buradan Fındıklı Meydanı'na yürüdü. Yürüyüşte siyah bir pankart açılırken en önde kadınlar yürüdü. Eylemi taciz eden polise kitle müdahale ederek eylemi gerçekleştirdi. Eyleme Partizan okurları da katıldı.

Amed

12 Ekim Pazartesi günü abluka altında olan Sur ilçesinde, Ankara şehitleri için düzenlenen yürüyüşe polis gerçek mermilerle saldırdı. AZC Plaza önünde toplanıp Sur'a yürümek isteyen binlerce kişiye, Şeyh Sait Meydanı'nda polis biber gazı, tazyikli su ve gerçek mermilerle saldırdı. Kitle ile polis arasındaki çatışma uzun bir süre devam etti.

Şirnex

Cizîr'de emekçiler iş yerlerine gitmeyerek, halk da sokağa çıkarak "**Yastayız, isyandayız. Barış için ayaktayız**" sloganları eşliğinde Belediye Caddesi'ni takiben Orhan Doğan Caddesi'nde bulunan Sanat Sokağı'na doğru slogan ve alkışlar eşliğinde yürüdü. Ve burada açıklama yaptı.

Samsun

12 Ekim günü "**Yastayız**" yazılı pankartı arkasında biraraya gelen sendikalar, odalar ve aralarında Partizan'ın da olduğu devrimci, demokrat kurumlar siyah pankart ve dövizlerle yürüyüş düzenledi.

Aydın

Didim'de siyah pankart üzerine karanfil ve katledilenlerin resimlerini asan ve "**Devlet yaparsa katliam yapar**" yazılı pankart açan kitle yürüyüş yaparak şehitleri andı.

Nevşehir

"**Barış kazanacak**" pankartının arkasından yürüyen aralarında Partizan'ın da bulunduğu örgütler ve Hacıbektaş halkı, Hacıbektaş Veli Bulvarı'nda yürüyüş gerçekleştirdi. Yapılan açıklamada katillerin tanındığı belirtilerek "*Barışı savunmaktan geri durmayacağız*" denildi.

Niğde

Barış ve Demokrasi Platformu'nun, Hükümet Meydanı'ndan Kent Meydanı'na yürüyüş yapması polis engeli karşılaştı; bunun üzerine Hükümet Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirildi. Özgür Gelecek okurlarının da katıldığı eylemde faşist bir grup tarafından yapılan provokasyonda kısa süreli bir arbede yaşandı.

Bursa-Gemlik

Dersim

Gençlik boykotta!

H. Merkezi: Ankara katliamına karşı en önemli tepkiyi ören kesimlerden biri de üniversite ve liseli gençlik oldu. Birçok yerde aralarında **Yeni Demokrat Gençlik**'in de olduğu gençlik kurumlarının çağrısı ile biraraya gelen üniversite ve lise öğrencileri bağımsız ve kitlesel bir şekilde okulları boykot etti. Onlardan bir kısmı şu şekilde:

Ankara

* ODTÜ'lü öğrenciler dersleri boykot ederek eylem gerçekleştirdiler. Okul bahçesinde yürüyüş yapan öğrenciler "**Yaşam ve barış için hayatı durduruyoruz**" yazılı pankart açtılar.

* Ege Lisesi önünde buluşan Liseli YDG, Liseli Dev Genç, Liseli Genç Umut ve Emek Gençliği dersleri boykot ederek Tuzluçayır'a yürüdü. Polisin provokasyonlarına rağmen sürdürülen ve "**Faşizme karşı omuz omuza**" pankartı açılan eyleme Suzan Mehmet Göneç Lisesi öğrencileri de katıldı.

*** Mamak**: 10 Ekim katliamı öncesinde TKP/ML-TMLGB militanları T. Kürdistanı'nda yaşanan katliamları teşhir etmek amacıyla yazılama gerçekleştirdi. "**Katlettiğiniz çocukların hesabını soracağız**", "**Cizre, Silvan, Nusaybin, Hesap Soracağız!**" sloganlarını duvarlara nakşetti.

İstanbul

*** Çekmeköy TOKİ Lisesi**: 13 Ekim günü aralarında Liseli YDG'lilerin de olduğu öğrenciler dersleri boykot etti. Okul önünde toplanan öğrenciler "**Yasta değil, isyandayız! Ankara'nın hesabını soracağız**" yazılı pankartın arkasında caddeyi trafiğe kapatarak Demokrasi Caddesi'ne yürüdü.

* Koç Üniversitesi öğrencileri sabah saatlerinden itibaren dersler girmeyen öğrenciler, okul bahçesinde bir araya gelerek "**Bugünlerden geriye bir yarına gidenler kalır, bir de yarınlar için direnenler**" yazılı pankart açtılar.

Mersin

Mersin Üniversitesi: 12 Ekim günü tüm dersliklerin boşaldığı bir boykot gerçekleştirildi. İletişim Fakültesi'nden başlayarak tek tek fakültelere girip; ses eylemleri, ajitasyonlar ve sloganlarla derslikler boşaltıldı. Binlerce öğrencinin dâhil olduğu boykotta öğrencilerin öfkesi ve kararlı duruşu karşısında rektörlük tarafından iki gün ders işlenmeyeceği açıklandı. 13 Ekim günü de aynı kararlılık ve katılımla boykot gerçekleştirildi.

Dersim

Munzur Üniversitesi: "**Gençlik Yılmayacak, Hesap Soracak**" pankartı ile yemekhane önünde biraraya gelen öğrenciler üniversite yemekhanesine doğru yürüyüşe geçti. Katliamda yaşamını yitirenler için gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından açıklama yapıldı.

Nisan Yayımcılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. **YAYGIN SÜRELİ** **ISSN: 2148-7367**
Yönetim yeri: İskenderpaşa Mh. Kıztaşı Cd. Yeşiltekke Kuyulu Sk. No: 19/4 Fatih/İstanbul Tel: 0212 531 83 06 **Sahibi ve Yazıişleri Müdürü:** Murat ÇOKAN
Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 **e-posta**: nisanyayimcilik@hotmail.com

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

GAZETEMİZE ULAŞILABİLECEK İRTİBAT BÜROLARI:
Kartal: Yukarı Mh. İstasyon Cd. Niğebollu Apt. Kat: 3 Daire: 7 Kartal **Tel**: 0 216 652 21 41
Ankara: Mithatpaşa Cd. 31/31 Kızılay **Tel**: 0 312 433 10 23
İzmir: Konak Mh. 865. Sk. No:19 13/403 Konak **Tel:** 0232 484 72 83
Bursa: Atatürk Cd. C. Koruyucu İşhanı Kat:5 No: 262 Osmangazi **Tel**: 0 224 225 15 05
Mersin: Bahçe Mh. 4604 Sk. No: 2/2 Akdeniz
Erzingan: Ordu Cad. Ordu İş Hanı. Kat:3 No:318 Tel: 0446 223 45 82
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Hüseyin Güngör İşhanı Kat: 1 No: 2 Merkez
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Unutturmayacağız!

Abdülkadir Uyan
Abdullah Erol
Abdülbari Şenci
Adil Gür
Ahmed Alkhadi
Ahmet Katurlu
Ali Kitapçı
Ali Deniz Uzatmaz
Ata Önder Atabay
Ayşe Deniz
Aycan Kaya
Azize Onat
Başak Sidar Çevik
Berna Koç
Bedriye Batur
Bilgen Parlak
Binali Korkmaz
Canberk Bakış
Cemal Avşar
Çetin Kürklü
Dicle Deli
Dilan Sarıkaya
Dilaver Karharman
Ebru Mavi
Elif Kanlıoğlu
Emin Aydemir
Emine Ercan
Eren Akın
Erhan Avcı
Erol Ekici
Ercan Adsız
Fatma Batur
Fatma Esen
Fatma Karakurt
Fevzi Sert
Feyat Deniz
Gazi Güray
Gökhan Akman
Gökhan Gökbölü
Gökmen Dalmaç
Gözde Aslan
Gülbahar Aydeniz
Gülhan Elmascan
Güney Doğan
Hacı Kıvrak
Hakan Dursun Akalın
Hasan Baykara
Hasan Sancalı
İbrahim Atılgan
İdil Güney
İsmail Kızılçay
Kasım Otur
Kemal Tayfun Benol
Korkmaz Tetik
Kübra Meltem Mollaoğlu
Leyla Çiçek
Mehmet Ali Kılıç
Mehmet Hayta
Mehmet Şah Esin
Mehmet Teyfik Dalgıç
Meryem Bulut
Mesut Mak
Metin Kürklü
Metin Pesmen
Metin Tesmen
Muhammet Demir
Muhammed Zakir Karabulut
Necla Duran
Nevzat Özbilgin
Nevzat Sayan
Nilgün Çevik
Niyazi Büyüksütçü
Nizamettin Bağcı
Nurullah Erdoğan
Onur Tan
Orhan Işıktaş
Osman Ervasa
Osman Turan Bozacı
Özver Gökhan Arpaçay
Ramazan Çalışkan
Ramazan Tunç
Resul Yanar
Rıdvan Akgül
Sabri Almaz
Sarıgül Tüylü
Selim Örs
Serdar Ben
Sevgi Öztekin
Sevim Şinik
Seyhan Yaylagül Yıldız
Sezen Vurmaz
Şebnem Yurtman
Şirin Kılıçalp
Tekin Arslan
Umut Tan
Uygar Coşkun
Ümit Seylan
Vahdet Özgan
Vedat Erkan
Veysel Atılgan
Yılmaz Elmascan
Yunus Derice
Yusuf Akdağ
Ziya Saygın